

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 752

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 august 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 302 din 6 iulie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2004	1-3	4.209. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a unor prevederi din Statutul personalului didactic referitoare la calculul salariilor pentru personalul didactic din învățământ	55-59
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.154. — Hotărâre privind aprobarea Normelor tehnice unitare pentru realizarea documentațiilor complexe de atestare a funcționării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și de organizare a întregii activități de utilizare a factorilor naturali	3-52	4.393. — Ordin al ministrului educației și cercetării cu privire la structura anului școlar 2004-2005	60
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
548. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Regulamentului privind regimul atestatelor de clasificator și al autorizațiilor de clasificare	53-54	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		373. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit FĂGETEANA FĂGET	61
		374. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit SUMIGUL GĂTAIA	62
		375. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit TIMIȘUL GAVOJDIA	63
		376. — Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit POIENIȚA JAMU MARE	64

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 302

din 6 iulie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2004

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 164 din Ordonanța Guvernului

nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2004. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „STEEL PETROL” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 9.591/2003 al Judecătorei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, față de dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, arătând în acest sens că prin Decizia nr. 40 din 20 ianuarie 2004 Curtea Constituțională a constatat că prevederile art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură fiscală sunt neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 9.591/2003, **Judecătoria Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 164 din Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „STEEL PETROL” — S.R.L. din Oradea într-o cauză civilă privind contestația la executare formulată de aceasta contra intimațiilor Administrația Financiară Oradea și Banca „Transilvania” Sucursala Oradea.

În motivarea excepției se arată că prevederile art. 164 din Codul de procedură fiscală, referitoare la plata cauțiunii de 20% din cuantumul sumei datorate, îngădesc accesul liber la justiție și nesocotesc dreptul părților la un proces echitabil, încălcând astfel dispozițiile art. 21 alin. (2) și (3) din Constituție, republicată. Împiedicarea liberului acces la justiție se realizează, în opinia autorului excepției, prin impunerea plății cauțiunii de către societatea contestatoare. Se consideră că prin emiterea de către organele de control fiscale a titlurilor executorii de încasare a sumelor datorate bugetului public, anterior soluționării contestațiilor de către instanța de judecată, și prin executarea acestor titluri, chiar dacă instanța constată că nu există nici un fel de pagubă, se încalcă principiul egalității părților într-un proces.

Judecătoria Oradea consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, întrucât „cauțiunea, prin însăși natura sa, reprezintă nu numai o condiție de admisibilitate a contestației, ci și o garanție a bunei-credințe a debitorului obligației înscrise într-un titlu executoriu”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, republicată, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, dispoziții care aveau următorul conținut:

„(1) Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului.

(2) Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.

(3) Verificarea cuantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării cererii.

(4) Cauțiunea se restituie în cazul admiterii în totalitate a contestației.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) și (3) din Constituție, republicată, referitoare la accesul liber la justiție și care conțin următoarele:

„(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”

Examinând dispozițiile art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea constată că aceste dispoziții au fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat în Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Având în vedere faptul că deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii, definitive și au putere numai pentru viitor, instanța de judecată ar fi trebuit, în temeiul art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, coroborat cu alin. (6) al aceluiași articol, să respingă excepția ca inadmisibilă, fără a mai sesiza instanța de contencios constituțional.

De altfel, ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, textul de lege criticat a fost abrogat prin art. I pct. 115 din Legea nr. 174/2004 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 25 mai 2004, iar în temeiul art. II din această lege ordonanța criticată a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iunie 2004, dându-se textelor o nouă numerotare. Întrucât, conform art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ce privesc neconstituționalitatea unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.d), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 232/2004,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „STEEL PETROL” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 9.591/2003 al Judecătorei Oradea.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iulie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normelor tehnice unitare pentru realizarea documentațiilor complexe de atestare a funcționării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și de organizare a întregii activități de utilizare a factorilor naturali

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 343/2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice unitare pentru realizarea documentațiilor complexe de atestare a funcționării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și de organizare a întregii activități de utilizare a factorilor naturali, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 99/1979 pentru aprobarea unor norme tehnice referitoare la asistența medicală balneară și climatică, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 1 din 10 martie 1979.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul sănătății,
Cristian Celea,
secretar de stat

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,
Andrei Grigorescu,
secretar de stat

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Miron Tudor Mitrea

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Speranța Maria Ianculescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Dan Mircea Popescu

NORME TEHNICE UNITARE PENTRU REALIZAREA DOCUMENTAȚIILOR COMPLEXE DE ATESTARE A FUNCȚIONARII STAȚIUNILOR BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE ȘI DE ORGANIZARE A ÎNTREGII ACTIVITAȚI DE UTILIZARE A FACTORILOR NATURALI

CAPITOLUL I

NORME PRIVIND ASISTENȚA MEDICALĂ ȘI ACTIVITATEA STAȚIUNILOR BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE PRIVIND RECUPERAREA UNOR CATEGORII DE BOLNAVI

A. ASISTENȚA DE RECUPERARE MEDICINĂ FIZICĂ ȘI BALNEOLOGIE ÎN UNITĂȚI CARE ACORDĂ SERVICII MEDICALE SPITALICEȘTI ȘI AMBULATORII DE SPECIALITATE

1. Generalități

Art.1 - (1) În sensul prezentelor norme tehnice recuperarea medicală este o activitate complexă și interdisciplinară prin care se urmărește restabilirea cât mai deplină a capacității funcționale pierdute de un individ din cauze congenitale sau dobândite, precum și dezvoltarea unor mecanisme compensatorii care să-i mențină capacitatea de muncă sau de autoservire.

(2) În cadrul activității prevăzute la alin.(1) specialiștii în recuperare, medicină fizică și balneologie intervin prin mijloace terapeutice specifice în tratamentul următoarelor afecțiuni generatoare de deficiențe funcționale:

- a) afecțiuni posttraumatice;
- b) afecțiuni musculo - scheletale;
- c) afecțiuni reumatismale inflamatorii;
- d) afecțiuni cardiovasculare;
- e) afecțiuni respiratorii;
- f) afecțiuni neurologice;
- g) afecțiuni neuropsihomotorii.

Art.2 - Asistența de recuperare, medicină fizică și balneoclimatologie se acordă prin următoarele tipuri de unități sanitare:

- a) Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie;
- b) unități sanitare cu personalitate juridică în subordinea direcțiilor de sănătate publică: spitale de recuperare, sanatorii balneare și de recuperare, secții de profil

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- din spitale, centre medicale de recuperare și/sau balneare, unități ambulatorii de recuperare din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice;
- c) cabinete medicale de specialitate organizate în condițiile legii;
 - d) unități sanitare de profil din subordinea altor ministere sau instituții, autorizate și acreditate, conform legii;
 - e) societăți comerciale de turism balnear asimilate unităților sanitare în condițiile legii.

2. Tipurile de afecțiuni pentru care pacienții beneficiază de asistență de recuperare, medicină fizică și balneologie.

Art.3 - Afecțiunile pentru care pacienții beneficiază de asistență de recuperare sunt următoarele:

- a) reumatismul inflamator cronic;
- b) sechelele algice și disfuncționale ale bolilor osului - osteopenie, osteonecroze, osteopatii genotipice și endocrine, malformații și altele asemenea;
- c) deficitul postural de aliniament - cifoze, scolioze, dezaxări și altele asemenea;
- d) sechelele posttraumatice ale aparatului locomotor - os, tendon, mușchi, ligament, nerv cu localizare unică sau multiplă;
- e) stările post chirurgicale-ortopedice - artropatii, osteotomii, tenoplastii, ligamentoplastii, osteosinteze, neurorafii și altele asemenea;
- f) monoplegiile, hemiplegiile și paraplegiile;
- g) maladia Parkinson;
- h) scleroza multiplă;
- i) boli neurologice ereditare și degenerative;
- j) sechelele encefalopatiilor infantile;
- k) cardiopatia ischemică cronică, inclusiv sechelele de infarct;
- l) bronhopneumopatia obstructivă cronică;
- m) sindroame restrictive ventilatorii - toracoplastii, pahipleurite, fibroze pulmonare, cifoscolioze și altele asemenea;
- n) tulburările sfincteriene;
- o) astmul bronșic;
- p) afecțiunile neoplazice.

Art.4 - Afecțiunile pentru care pacienții beneficiază de terapie fizică sunt următoarele:

- a) sindroamele algice ale țesuturilor moi;
- b) nevritele și nevralgiile;
- c) boala varicoasă și insuficiența circulatorie venoasă;
- d) afecțiuni ORL - rino-sinopatii cronice, faringolaringite cronice;
- e) ginecopatii cronice - metroanexite, algii pelvine de cauze variate și altele asemenea;
- f) sindroame psihosomatice algice pe fond anxios-depresiv.

Art.5 - Afecțiunile pentru care pacienții beneficiază de asistență de recuperare și/sau terapie fizică în funcție de stadiul de evoluție sunt următoarele:

- a) reumatismul degenerativ;
- b) alte forme de reumatism - infecțios, secundar, metabolic, endocrin, neuropatic;
- c) cervicoradiculite și lomboradiculite;
- d) algoneurodistrofiile;
- e) polinevritele și poliradiculonevritele;
- f) sindromul de ischemie arterială periferică;

- g) astmul bronșic;
- h) sindromul de decondiționare.

3. Organizarea și funcționarea asistenței de recuperare și medicină fizică în unitățile cu paturi

Art.6 - (1) Internarea în unitățile cu paturi în care se acordă asistență de recuperare se efectuează pe baza biletelor de trimitere eliberate de medicii de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie sau de medicii de familie, însoțite de alte documente necesare internării.

(2) După internare pacienții sunt supuși unui examen clinic general și unui examen clinic local specific domeniului de patologie pe care o prezintă, acestea fiind necesare în următoarele scopuri:

- a) stabilirea diagnosticului de boală;
- b) stabilirea diagnosticului de stadiu al bolii;
- c) stabilirea diagnosticului funcțional;
- d) stabilirea obiectivelor de recuperare și a procedurilor din schema terapeutică și de recuperare funcțională.

(3) Examenul clinic general și examenul clinic local sunt completate cu date rezultate în urma investigațiilor paraclinice solicitate de medic în scopul stabilirii diagnosticului complet și al evaluării funcțiilor restante și a capacității de încărcare la efort a pacientului.

(4) Programul de recuperare se aplică după efectuarea examinărilor clinice și paraclinice, cu participarea întregii echipe interdisciplinare, la recomandarea și sub controlul medicului de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie care are bolnavul în îngrijire.

(5) În situația în care bolnavii prezintă afecțiuni asociate, pentru acestea se solicită consulturi interdisciplinare și se aplică indicațiile terapeutice recomandate de medicii de alte specialități care au fost solicitați.

4. Organizarea și funcționarea asistenței de recuperare și medicină fizică în unitățile ambulatorii

Art.7 - În rețeaua ambulatorie consultațiile și tratamentele specifice sunt asigurate de serviciile de recuperare medicală, medicină fizică și balneologie care au următoarea structură standard:

- a) cabinete de consultații medicale de specialitate;
- b) baze de tratament - laboratoare de recuperare, medicină fizică și balneologie, în care se aplică următoarele proceduri: hidrokinetoterapie, kinetoterapie, electroterapie, hidrotermoterapie, masaj, terapie ocupațională;
- c) fișierul structurii ambulatorii de specialitate.

Art.8 - (1) În cabinetele medicale se asigură consultații de către medici de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie, pe baza biletelor de trimitere eliberate de către medicii de familie sau de către medici de specialitate, cu excepția cazurilor de urgențe medicale care pot fi examinate fără prezentarea biletului de trimitere.

(2) La nivelul bazelor de tratament se desfășoară următoarele activități:

- a) aplicarea la recomandarea medicilor de specialitate a tratamentelor specifice precizate în fișele pacienților și prevăzute în planurile de recuperare;
- b) urmărirea eficienței tratamentelor aplicate;

- c) supravegherea desfășurării etapelor de tratament în conformitate cu indicațiile medicale și comunicarea către medicul curant a îndeplinirii sau a neîndeplinirii acestora.

5. Structura și dotările necesare unităților de asistență de recuperare și medicină fizică

Art.9 - (1) Orice unitate în care se acordă asistență de recuperare și medicină fizică trebuie să fie structurată și dotată după cum urmează:

- a) compartiment de kinetoterapie;
 - b) sală cu 4-5 metri pătrați de lucru efectiv pentru un pacient;
 - c) dotări standard - oglinzi, spalieri, saltele, bănci, greutateți și altele asemenea;
 - d) echipamente specifice;
 - e) compartiment de termoterapie - hot packs, parafină, infraroșu și altele asemenea;
 - f) compartiment de masoterapie;
 - g) compartiment de electroterapie - stimulări electrice, electroanalgezice, proceduri electrice cu efect termic.
- (2) Compartimentul de hidroterapie poate fi amenajat în funcție de posibilitățile locale ale fiecărei unități.
- (3) Asistența de recuperare și medicină fizică a pacienților cu afecțiuni ale aparatului respirator necesită în plus existența și funcționarea obligatorie a unui compartiment de terapie respiratorie cu următoarele dotări:
- a) aparate de aerosoloterapie;
 - b) aparate de respirație în presiune intermitentă;
 - c) echipament pentru drenaj bronșic;
 - d) echipament pentru oxigenoterapie.
- (4) Asistența de recuperare și medicină fizică a pacienților cu afecțiuni cardiovasculare necesită în plus existența obligatorie a următoarelor dotări:
- a) electrocardiograf;
 - b) defibrilator;
 - c) echipament pentru oxigenoterapie;
 - d) covor rulant sau bicicletă ergometrică cu monitorizare.

B. ASISTENȚA MEDICALĂ BALNEARĂ ȘI DE RECUPERARE ÎN STAȚIUNILE BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE

1. Generalități

Art.10 - Prin asistență medicală balneară și de recuperare se înțelege totalitatea serviciilor medico-sanitare efectuate sub formă de cură în stațiunile balneare, climatice sau balneoclimatice, prin utilizarea mai multor factori naturali terapeutici și/sau factori fizici produși artificial, conform unor proceduri bine definite metodologic, precum și prin dietă, medicație, psihoterapie și educație pentru sănătate.

Art.11 –(1) Asistența de recuperare, medicină fizică și balneoclimatologie se acordă în stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice sub următoarele forme:

- a) cure profilactice;
- b) cure de recuperare funcțională;
- c) cure terapeutice;

- d) cure de recuperare pe grupe de afecțiuni cronice;
- e) cure de recuperare la pacienți cu diverse deficite funcționale;
- f) cure de recuperare la pacienți cu diferite grade de invaliditate.

(2) Curele prevăzute la alin.(1) reprezintă o activitate de asistență medicală care poate fi realizată în toate unitățile de cură din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice, indiferent de natura și subordonarea acestora:

- a) unități din subordinea Ministerului Sănătății;
- b) unități din subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- c) societăți comerciale de turism balnear și de recuperare
- d) unități din subordinea organizațiilor sindicale;
- e) unități private.

(3) Durata tipurilor de cură prevăzute la alin.(1) se stabilește de către Ministerul Sănătății cu avizul Comisiei de balneofizioterapie și recuperare medicală și al Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie.

(4) Comisia de balneofizioterapie și recuperare medicală a Ministerului Sănătății stabilește, cu consultarea Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie, pentru fiecare stațiune balneară, climatică și balneoclimatică, în funcție de proprietățile terapeutice ale factorilor naturali terapeutici din arealul respectiv, profilul de tratament, tipurile de cură, categoriile de afecțiuni indicate, afecțiunile contraindicate, precum și condițiile minimale de dotare a bazelor de tratament balneofizical și recuperator.

(5) Modificarea categoriilor de afecțiuni asistate și a tipurilor de cură se face de către Ministerul Sănătății, cu consultarea Comisiei de balneofizioterapie și recuperare medicală și a Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie, la propunerea unităților medico-balneare și de recuperare din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice.

2. Organizarea asistenței medicale balneare și de recuperare în stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice

Art.12. - (1) În unitățile în care se asigură asistență medicală balneară și de recuperare își desfășoară activitatea următoarele categorii de personal:

- a) personal de specialitate medico - sanitar;
- b) personal de specialitate din compartimentele paraclinice medico - sanitare;
- c) personal auxiliar sanitar;
- d) personal TESA;
- e) muncitori.

(2) Coordonarea activității bazelor de tratament și recuperare din cadrul societăților comerciale de turism balnear și de recuperare este asigurată de către un director medical de profesie medic de specialitate recuperare medicală și balneofizioterapie.

Art.13 - Asistența medicală balneară și de recuperare se asigură prin unitățile prevăzute la art.2 și art.14 din prezentele norme, în baza contractelor încheiate cu casele de asigurări de sănătate, cu unități sanitare, cu unități turistice din țară și din străinătate, cu alte instituții și organizații interesate - Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, sindicate și altele asemenea, precum și la cererea pacienților, care suportă costul serviciilor medicale acordate.

Art.14 - Durata curei balneare este stabilită prin Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale spitalicești, îngrijirilor la domiciliu, serviciilor medicale de urgență și transport sanitar, precum și a serviciilor de recuperare a sănătății, în cadrul sistemului de asigurări sociale de

sănătate, aprobate prin ordin comun al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art.15 -(1) Trimiterea în stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice este efectuată de către medicii de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie sau de către medicii de familie.

(2) Tratamentul de recuperare medicală este efectuat numai la recomandarea medicilor de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie

Art.16 - Normarea personalului care își desfășoară activitatea în unitățile nominalizate la art.2 se stabilește potrivit normativelor de personal aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

3. Structura și dotările necesare pentru bazele de tratament din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice

Art.17 - În sensul prezentelor norme tehnice bazele de tratament din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice reprezintă totalitatea spațiilor amenajate pentru desfășurarea procesului calificat de aplicare a metodelor de tratament specific cu factori fizico-chimici terapeutici naturali - ape minerale, nămoluri, mofete, climatoterapie și prin proceduri de medicină fizică.

Art.18 - (1) Structura organizatorică necesară desfășurării activităților în bazele de tratament poate cuprinde, în funcție de profilul stațiunii, spații pentru aplicarea următoarelor tratamente și proceduri:

- a) balneație cu ape minerale;
- b) hidroterapie;
- c) aplicarea nămolului terapeutic și altele asemenea;
- d) aplicarea gazelor terapeutice și altele asemenea;
- e) parcuri terapeutice;
- f) kinetoterapie, terapie ocupațională și masoterapie;
- g) electroterapie;
- h) terapie respiratorie.

(2) În aceeași categorie de spații pot fi încadrate locurile amenajate pentru relaxare și psihoterapie de grup, precum și amenajările în aer liber cu scop terapeutic și care sunt considerate baze de tratament balneofiziatrice și climatice:

- a) buvete;
- b) ștranduri;
- c) solarii;
- d) lacuri terapeutice;
- e) trasee marcate pentru cura de teren;
- f) saline;
- g) altele asemenea.

Art.19 - (1) Asistența balneară profilactică necesită aplicarea unora din următoarele programe:

- a) programe de fitness;
- b) programe de combatere a obezității;
- c) programe de antrenare a mecanismelor de termoreglare;
- d) programe de combatere a factorilor de risc.

(2) În funcție de programul aplicat este necesar următorul barem minimal de dotare:

- a) sală de kinetoterapie dotată cu aparatură pentru antrenament aerobic;
- b) compartiment de hidrotermoterapie alternativă;
- c) bazine de înot și ștranduri;

- d) trasee marcate;
- e) terase;
- f) solarii;
- g) sală pentru relaxare și psihoterapie de grup.

Art.20 - Asistența balneară curativă necesită, în funcție de diferitele tipuri de patologii, următoarele amenajări și dotări:

- a) patologie reumatismală: compartiment de balneatie cu ape minerale, compartiment de împachetări cu nămol care, în stațiunile în care nu poate fi amenajat, va fi înlocuit cu compartiment de termoterapie, compartiment de electroterapie;
- b) bar de ape minerale - crenoterapie - cu posibilități de încălzire și de menținere caldă a acestora, buvete amenajate la izvoarele de ape minerale - alei, bănci;
- c) patologie ginecologică: instalații pentru balneatie cu ape minerale și nămol terapeutic - băi generale, băi șezut, irigații vaginale, tamponare nămol - compartiment electroterapie, compartiment de kinetoterapie;
- d) patologie alergică: compartiment de balneatie cu ape minerale, compartiment de inhaloterapie, compartiment de tratament injectabil cu ape minerale;
- e) patologie psihică și nevroze: compartiment de hidroterapie, compartiment de kinetoterapie și masoterapie, spații pentru relaxare și psihoterapie de grup, amenajări exterioare - sport, cură de teren și altele asemenea;
- f) patologie locomotorie: compartiment de kinetoterapie, terapie ocupațională și ortezare, compartiment de balneatie cu ape minerale și de hidrokinetoterapie cu ape minerale și/sau apă simplă, compartiment de termoterapie și masoterapie, compartiment de electroterapie;
- g) patologie cardiovasculară: compartiment de balneatie cu ape minerale carbogazoase și instalații pentru mofete, compartiment de kinetoterapie și terapie ocupațională, compartiment de termoterapie locală, compartiment de electroterapie - băi galvanice și aparat presiune membre, spații pentru relaxare și terapie educațională, trasee marcate pentru cura de teren și, opțional, amenajări în exterior de tip parc terapeutic;
- h) patologie respiratorie: compartiment de terapie respiratorie amenajat și dotat pentru inhaloterapie individuală și colectivă cu ape minerale și soluții medicamentoase, pentru terapie în suprapresiune și pentru drenaj bronșic, compartiment de kinetoterapie și terapie ocupațională.

Art.21 - Tipurile de instalații și de aparatură pentru fiecare compartiment pot fi variate în funcție de opțiunile deținătorilor de baze de tratament și ale medicilor de specialitate, în condițiile în care acestea permit asigurarea asistenței balneare și de recuperare în conformitate cu patologia tratată.

Art.22 - Deosebit de dotările prevăzute la art.17 - 20, 23 și 24 în bazele de tratament trebuie să existe amenajări pentru circulația ușoară a pacienților cu incapacitate funcțională severă:

- a) bare de mână la scări și pe culoare;
- b) scaune cu roți;
- c) planuri înclinate la scări;
- d) lățime suficientă a ușilor, liftului și culoarelor astfel încât să permită deplasarea scaunelor cu roți.

4. Dotările minimale ale cabinetelor de specialitate recuperare medicală, medicină fizică și balneologie din stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice.

Art.23 - (1) Cabinetele medicale de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie se organizează în funcție de numărul pacienților și se dotează în funcție de tipul asistenței acordate și de profilul stațiunii.

(2) Dotarea cabinetelor prevăzute la alin.(1) trebuie să cuprindă, indiferent de tipul patologiei prezentate de pacienții asistați, următorul barem minimal:

- a) electrocardiograf;
- b) trusă de respirație;
- c) trusă de perfuzii;
- d) instalație de oxigen;
- e) dulap/trusă (aparat) de urgență;
- f) trusă de mică chirurgie;
- g) analyser pentru analize de urgență sau asigurarea efectuării acestora prin încheierea de contracte cu laboratoare acreditate.

(3) Baremul minimal prevăzut la alin.(2) poate fi completat în funcție de patologia pacienților tratați, la solicitarea medicilor de specialitate și după necesități.

Art.24 - Pe lângă cabinetele medicale de specialitate este obligatorie organizarea și dotarea corespunzătoare a 1-2 camere necesare acordării primului ajutor a cărui dotare este independentă de tipul patologiei prezentate de pacienții asistați.

CAPITOLUL II

NORME TEHNICE PRIVIND PROTECȚIA STAȚIUNILOR BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE ȘI A FACTORILOR NATURALI TERAPEUTICI ÎMPOTRIVA POLUĂRII

1. Generalități

Art.25 – (1) În scopul prevenirii și combaterii poluării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice și a factorilor naturali terapeutici, precum și a efectelor dăunătoare ale fenomenelor entropice sau naturale Ministerul Sănătății instituie perimetre de protecție sanitară.

(2) În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare înstituirea perimetrelor de protecție sanitară este obligatorie pentru fiecare stațiune balneară, climatică și balneoclimatică și pentru sursele de factori naturali terapeutici.

(3) În cazul stațiunilor nou înființate înstituirea perimetrelor de protecție sanitară este obligatorie odată cu intrarea în funcțiune a surselor, construcțiilor și instalațiilor.

(4) În sensul prezentelor norme poluarea factorilor naturali terapeutici reprezintă acele efecte care pot produce ruperea echilibrului natural cu consecințe dăunătoare asupra sănătății oamenilor sau care influențează negativ utilizarea rațională a factorilor naturali terapeutici prin modificarea calității acestora.

(5) Sunt considerați factori de poluare deșeurile solide, lichide sau gazoase de natură chimică sau radioactivă, produse de evacuare cu temperaturi ridicate, microorganismele, surse de zgomot și poluare estetică.

2. Factorii naturali terapeutici supuși protecției sanitare

Art.26 - (1) În cazul stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice sunt supuși protecției următorii factori terapeutici:

- a) sursele de ape minerale;
- b) lacurile terapeutice;
- c) faleza, plaja mării și apele litorale marine și lacustre;
- d) nămolurile terapeutice;
- e) gazele terapeutice;
- f) aerul;
- g) cadrul natural aferent stațiunilor.

(2) Protecția sanitară trebuie să fie extinsă și asupra surselor de apă potabilă, asupra solului, vegetației, instalațiilor și clădirilor aflate în strânsă relație cu factorii prevăzuți la alin.(1).

Art.27 - (1) Protecția sanitară se realizează prin instituirea perimetrelor de protecție sanitară și prin măsuri tehnice și sanitare.

(2) În cazul zăcămintelor și a surselor de factori naturali terapeutici obligația de a solicita instituirea perimetrelor de protecție sanitară, precum și realizarea acestora în teren revine titularilor de licențe de exploatare a zăcămintelor și surselor respective.

(3) Documentațiile tehnice întocmite pentru exploatarea factorilor naturali terapeutici vor cuprinde în mod obligatoriu măsuri pentru instituirea perimetrelor de protecție sanitară

(4) Documentațiile de urbanism elaborate potrivit legii vor cuprinde obligatoriu precizări privind perimetrele de protecție sanitară.

3. Perimetrele de protecție sanitară

Art.28 – În sensul prezentelor norme tehnice, prin perimetru de protecție sanitară se înțelege suprafața de teren care cuprinde stațiunea balneară, climatică sau balneoclimatică și zonele adiacente în care modificarea regimului natural poate determina alterarea calității factorilor naturali terapeutici.

Art.29 – În conformitate cu specificul factorilor naturali terapeutici protecția acestora se realizează prin următoarele zone, componente ale perimetrelor de protecție sanitară:

- a) zona de regim sever;
- b) zona de restricție.

Art.30 - (1) Zona de regim sever constituie un areal relativ restrâns care cuprinde următorii factori naturali terapeutici:

- a) sursele de ape minerale captate și necaptate;
- b) lacurile și ocnițele terapeutice;
- c) nămolurile și gazele terapeutice - mofete;
- d) plajele și apele litorale marine;
- e) instalațiile și construcțiile aferente bazelor de tratament;
- f) sursele de apă potabilă.

(2) Zonele de regim sever se situează întotdeauna în interiorul perimetrelor de protecție hidrogeologică a zăcămintelor hidrominerale.

Art.31 - (1) Zonele de restricție sunt teritoriile exterioare limitelor zonelor de regim sever, care cuprind restul factorilor de cură, odihnă și agrement care, prin specificul lor, se extind pe areale mai mari, constituind microclimatul și cadrul natural al stațiunii - aerul, vegetația, cadrul natural estetic.

(2) Zonele externe de restricție se suprapun în mare parte perimetrelor de protecție hidrogeologică, putând fi, în funcție de condițiile concrete din teren, mai mari sau mai mici decât acestea.

(3) În interiorul zonelor de restricție, în scopul protecției aerului, solului, vegetației, precum și în scopul prevenirii poluării fonice sunt interzise activitățile prevăzute în normele speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară.

Art.32 - Dimensionarea și regimul zonelor de protecție sanitară pentru sursele și instalațiile de alimentare cu apă potabilă, sursele de ape minerale și lacurile și nămolurile terapeutice sunt stabilite prin norme speciale privind caracterul și mărimea zonelor de protecție sanitară și sunt aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și a Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Legii Apelor nr.107/1996 cu modificările și completările ulterioare.

4. Metodologia întocmirii documentației, avizării și instituirii perimetrelor de protecție sanitară

Art.33 - (1) Documentațiile tehnice referitoare la stabilirea perimetrelor de protecție sanitară se întocmesc de către unitățile care execută cercetări hidrogeologice în scopuri balneare sau de îmbuteliere pentru consumul public, în colaborare cu Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie și se prezintă Ministerului Sănătății.

(2) Documentațiile prevăzute la alin.(1) se realizează concomitent cu studiul hidrogeologic general al zonelor respective, respectarea lor fiind obligatorie pentru fiecare stațiune balneară sau balneoclimatică în scopul păstrării nealterate a factorilor naturali terapeutici.

Art.34 - Documentațiile tehnice pentru stabilirea perimetrelor de protecție sanitară a factorilor naturali terapeutici trebuie să cuprindă următoarele componente:

- a) date geografice, geomorfologice, geologice, hidrogeologice, climatice și microclimatice ale zonelor respective;
- b) hartă geologică și hidrogeologică și secțiuni cu datele hidrostructurale și amplasamentele surselor și a limitelor perimetrelor de protecție sanitară;
- c) tabele cu principalii parametri hidrogeologici și hidrochimici;
- d) capitol cu instrucțiuni specifice privind protecția sanitară și modalitățile de valorificare superioară a substanțelor minerale terapeutice;
- e) rezultate ale analizelor fizico-chimice ale surselor hidrominerale și date privind atestarea valorii terapeutice a acestora;
- f) analize bacteriologice ale surselor de cură internă și de îmbuteliere;
- g) date economico-sociale asupra zonei, cu precizări privind influența unor activități de ordin economic și industrial asupra factorilor naturali terapeutici și asupra activității medicale balneare;
- h) plan de perspectivă a dezvoltării balneare și economico-sociale din zona stațiunii și din zonele limitrofe acesteia.

Art.35 - (1) Documentația tehnică privind stabilirea perimetrelor de protecție sanitară se aprobă prin ordin al ministrului sănătății cu avizul Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și al Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

(2) Actul normativ prevăzut la alin.(1) trebuie să cuprindă descrierea detaliată a perimetrului de protecție sanitară, utilizându-se toponimii ușor identificabile.

Art.36 - (1) Stabilirea în teren a limitelor celor două componente ale perimetrului protecție sanitară se realizează prin îngrădire, bornare și prin alte forme de avertizare vizuală, în funcție de condițiile specifice ale fiecărei stațiuni.

(2) Zona internă de regim sever este de regulă îngrădită.

Art.37 – Orice modificări ale limitelor perimetrelor de protecție sanitară, precum și orice lucrări executate în cadrul acestor limite necesită obligatoriu avizul Ministerului Sănătății.

Art.38 – (1) Fiecare stațiune balneară, climatică și balneoclimatică este obligată să dețină documentația cu privire la perimetrele de protecție sanitară.

(2) Stațiunile baneară și balneoclimatice care au perimetre de protecție hidrogeologică instituite și avizate în conformitate cu normele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale au obligația de a întocmi și documentații pentru instituirea perimetrelor de protecție sanitară, în timp de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentelor norme, acestea urmând a fi prezentate Ministerului Sănătății pentru avizare.

(3) Stațiunile balneare și balneoclimatice pentru care nu s-au instituit perimetre de protecție hidrogeologică, precum și localitățile cu factori naturali terapeutici în exploatare pe plan local au obligația de a întocmi documentații pentru instituirea perimetrelor de protecție sanitară, în timp de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentelor norme.

Art.39 – Societățile sau unitățile care cercetează sau exploatează factori naturali terapeutici au obligația de a respecta condițiile stabilite prin documentațiile privind instituirea perimetrelor de protecție sanitară și a perimetrelor de protecție hidrogeologică, în scopul menținerii nealterate a echilibrului natural al zăcămintelor sau surselor exploatate.

Art.40 – Nerespectarea normelor tehnice pentru stabilirea perimetrelor de protecție sanitară constituie contravenție.

Art.41 - Controlul respectării reglementărilor privind instituirea perimetrelor de protecție sanitară revine Ministerului Sănătății.

CAPITOLUL III

NORME TEHNICE PRIVIND DEFINIREA, CLASIFICAREA, EVALUAREA ȘI REEVALUAREA FACTORILOR NATURALI TERAPEUTICI

1. Definire și clasificare

Art.42 - În sensul prezentelor norme tehnice factorii naturali terapeutici reprezintă ansamblul elementelor fizice și chimice terapeutice naturale cu efect sanogen.

Art.43 - Sunt considerate factori naturali terapeutici următoarele elemente naturale:

- a) apele minerale terapeutice;
- b) lacurile terapeutice;
- c) nămolurile terapeutice;

- d) gazele terapeutice;
- e) ansamblul elementelor fizico-chimice ale litoralului marin;
- f) ansamblul elementelor climatice ale litoralului marin;
- g) factorii sanogeni ai principalelor tipuri de bioclimă ai României, inclusiv de la nivelul peșterilor și salinelor.

Art.44 - (1) Apele minerale terapeutice sunt ape care provin dintr-o sursă naturală - izvor, lac sau foraj și îndeplinesc cel puțin una din următoarele condiții:

- a) mineralizare sau conținut de săruri minerale dizolvate peste 1g/l;
- b) prezența unor elemente chimice cu acțiune farmacologică cunoscută, în proporții minim necesare;
- c) conținut de gaze dizolvate cu efecte biologice, în concentrații stabilite - 1000 mg CO₂/l, 1 mg H₂S/l;
- d) temperaturi de peste 20 grade C, independent de conținutul mineral, care le conferă caracteristica de ape termale;
- e) existența unei acțiuni terapeutice recunoscută științific, situație care conferă acestor ape minerale terapeutice statutul de medicament, fiind interzisă orice modificare sau prelucrare prin adăugare sau extragere de substanțe în afară de dioxidul de carbon.

(2) Apele termale se clasifică în funcție de temperatură în:

- a) hipotermale = 20 - 31 grade C
- b) termale = 32 - 38 grade C
- c) hipertermale = peste 38 grade C.

Art.45 - (1) În conformitate cu nivelul de mineralizare, apele minerale terapeutice se clasifică în:

- a) ape minerale cu mineralizări de peste 1 g/l substanțe solide dizolvate, subîmpărțite în: ape minerale cu mineralizare medie de 1-15 g/l, ape minerale concentrate cu mineralizare de 15-35 g/l, ape minerale foarte concentrate cu mineralizare de 35-150 g/l și ape minerale de mare concentrație cu mineralizare de peste 150 g/l;
- b) ape minerale cu mineralizări sub 1 g/l substanțe solide dizolvate - oligominerale, care au componenți biologic activi care le imprimă caracterul specific, și care sunt subîmpărțite în: ape oligominerale sulfuroase, ape oligominerale feruginoase, ape oligominerale carbogazoase și altele asemenea și ape oligominerale termale, în funcție de temperatură.

(2) În conformitate cu compoziția fizico-chimică, apele minerale terapeutice se clasifică în:

- a) oligometalice - acratice;
- b) alcaline și alcalinoteroase - bicarbonatate, sodice, calcice, magneziene;
- c) clorurate-sodice - sărate;
- d) iodurate;
- e) bromurate;
- f) sulfatate;
- g) feruginoase;
- h) arsenicale;
- i) sulfuroase;
- j) carbogazoase;
- k) radioactive.

Art.46 - În funcție de compoziția chimică și de concentrația în substanțe minerale apele minerale terapeutice sunt utilizate în următoarele moduri:

- a) cură internă pentru băut - crenoterapie, aerosoli și inhalații;

- b) administrare parenterală sub formă injectabilă;
- c) cură externă sub formă de băi în căzi individuale, în bazine de balneatie, în bazine de kinetoterapie, în piscine și solarii, precum și sub formă de irigații medicinale;
- d) pentru extragere de săruri sau gaze pentru cură sau pentru industrializare.

Art.47 - Nămolurile terapeutice sau peloizii sunt definite de Societatea Internațională de Hidrologie Medicală drept substanțe care se formează în condiții naturale sub influența proceselor geologice și care în stare de divizare fină și în amestec cu apă se utilizează în practica medicală sub formă de băi, proceduri locale, împachetări, cataplasme sau oncțiuni.

Art.48 - În funcție de condițiile de formare și compoziția chimică nămolurile terapeutice se clasifică în:

- a) sapropelice, formate prin sedimentare sub apă a materiilor organice și minerale sub influența proceselor biologice, microbiologice și fizico-chimice, având un conținut de substanțe organice în nămol uscat de peste 10% - lac continental, lagună;
- b) minerale, formate prin sedimentare sub apă a materiilor organice și minerale sub influența proceselor biologice, microbiologice și fizico-chimice, având un conținut de substanțe organice în nămol uscat de peste 10% - lac continental, lac pe masiv de sare;
- c) de turbă, formate prin următoarele modalități:
- d) formare naturală prin procese fizico-chimice și microbiologice la contactul apei minerale cu patul argilos, în jurul emergențelor naturale, rezultând un conținut de substanțe organice în nămol uscat sub 10%;
- e) formare dirijată prin procese microbiologice și fizico-chimice la contactul apei minerale cu patul argilos - bazine artificiale - rezultând un conținut de substanțe organice în nămol uscat sub 10%;
- f) transformare incompletă a materialului vegetal în condiții de umiditate avansată - mlaștini, rezultând un conținut de substanțe organice în nămol uscat de peste 10%;
- g) argile și marne sărate, sedimentate în condiții de teren arid - lagune din trecutul biologic;
- h) tufuri calcaroase, formate prin precipitare chimică - în jurul emergențelor naturale carbogazoase.

Art. 49 - Indicatorii de calitate ai nămolurilor terapeutice (peloizi) sunt:

- a) conținutul global în substanțe organice raportate la substanța uscată, care determină diferențierea în peloizi sapropelici cu conținut mai mare de 10%, peloizi minerali cu conținut mai mic de 10% și turbe, cu conținut de substanțe organice raportat la substanța uscată mai mare de 10%;
- b) tipologia mediului natural peloidogenetic cu procese biochimice în derulare;
- c) proprietățile macroscopice, în special cele cu referințe la culoare și consistență fizică;
- d) proprietățile reologice, de aderență epitelială corespunzătoare indicatorilor fizici reologici și chimici - substanțe extractibile în solvenți organici;
- e) proprietăți de plasticitate, onctuoșitate;
- f) gradul de hidratare a sedimentului heterogen de peloid în funcție de ponderea de umiditate din compoziția globală, determinând diferențierea următoarelor tipuri de peloizi: slab hidratați cu ponderea umidității mai mică de 37%, hidratați cu ponderea umidității între 37% și 40% și puternic hidratați cu ponderea umidității peste 40%;

- g) stadiul peloidogenetic de evoluție ca peloid terapeutic corespunzător gradului de descompunere a substanțelor organice, în funcție de raportul cantitativ între principalele clase de substanțe organice - carbohidrați, substanțe humice, substanțe proteice, carbon organic/azot organic;
- h) nivelul consumului biologic CBO5 - peloizi sapropelici, organici, evoluți genetic sau cu tendințe la mineralizare: turbe cu grade diferite de descompunere a substanței organice, turbe slab descompuse, turbe incipient descompuse, turbe bine descompuse;
- i) mineralizarea și tipologia chimică a soluției de imbibiție a peloizilor, corespunzătoare concentrațiilor relative în substanțe ionizate și parțial disociate, după nivele de distribuție cantitative valabile în cazul apelor minerale, fiind diferențiate următoarele tipuri de soluții de imbibiție: soluție de imbibiție slab mineralizată sub 15 g/l, soluție mineralizată 15 - 35 g/l, soluție puternic mineralizată 35 - 150 g/l, soluție saturată în săruri peste 150 g/l.
- j) conținutul în hidrogen sulfurat și hidrosulfuri metalice exprimat în FeS corespunzător tipologiei genetice și stadiului procesului de peloidogeneză, diferențiindu-se astfel următoarele tipuri de peloizi: peloizi nesulfuroși cu conținut mai mic de 0,02% FeS, peloizi sulfuroși cu conținut mai mare de 0,15% FeS și peloizi slab sulfuroși cu conținut de 0,02 - 0,15% FeS

Art.50 - Gazele terapeutice naturale sunt emanații postvulcanice neogene care se disting în cadrul substanțelor terapeutice naturale prin geneza lor geochimică, specifică arealelor geologice ale României și constau în emanații naturale spontane de dioxid de carbon și/sau de compuși gazoși ai sulfului în principal hidrogen sulfurat.

Art.51 - (1) Mofetele sunt emanații naturale de dioxid de carbon uscat a cărui concentrație depășește în general 90%, alături de cantități reduse de neon, argon, heliu și altele asemenea.

(2) Caracterul de gaz mofetic este atribuit și dioxidului de carbon provenit în urma procesului de decarbozeificare naturală a apelor minerale naturale - natural carbogazoase în timpul lucrărilor de extracție a acestor ape.

(3) Calitățile terapeutice ale gazului mofetic sunt determinate de compoziția chimică și de următorii parametri climatici:

- a) temperatură
- b) umiditate
- c) presiune
- d) curenți de aer
- e) conținut în aeroioni mici terapeutici.

(4) Din punct de vedere al alimentării cu dioxid de carbon mofetele se diferențiază în:

- a) mofete pe sursă, care utilizează gazul provenit direct din emergența naturală;
- b) mofete alimentate, care utilizează gazul transportat din surse forate sau din alte surse prin intermediul unor rezervoare de înmagazinare și distribuție;
- c) mofete alimentate cu dioxid de carbon industrial îmbuteliat.

Art.52 - Solfatarele sunt gaze terapeutice care au în compoziție, pe lângă dioxid de carbon, hidrogen sulfurat în concentrație de 0,1 - 0,56%.

Art.53 - Gazele mofeto - solfatariene sunt amestecuri mixte naturale de gaze carbonice și sulfuroase rezultate din emanații simultane exhalativ postvulcanice.

Art.54 - Cerințele și criteriile de aplicare a definiției și clasificării gazelor terapeutice naturale trebuie să facă referință la caracteristicile fizice, fizico-chimice și chimice diferențiate după premisele genetice ale arealului care le cantonează, proporțiile cantitative ale acestora și ale domeniului de fluctuații naturale ale acestor raporturi pe

nivele de sedimentare gravimetrică, în limitele spațiilor naturale ale manifestărilor exhalative - mofetarii.

Art.55 - Utilizarea gazelor terapeutice necesită încăperi special amenajate în trepte, în formă de amfiteatru astfel încât baia carbo-gazoasă să poată acționa asupra părții inferioare a corpului.

Art.56 - Indicațiile medicale ale gazelor terapeutice sunt stabilite în mod deosebit pentru afecțiunile cardiovasculare.

Art.57 - Salinele terapeutice sunt spații subterane din masivele de sare în care nu se mai practică extracția sării și care sunt utilizate ca factor terapeutic.

Art.58 - Parametrii principali care contribuie la crearea unui mediu sanogen în saline sunt:

- a) microclimat constant - temperatură și umiditate relativ confortabile, lipsa curenților de aer, nivel redus al stresului pulmonar și cutanat, hiperbarism ușor;
- b) aeroionizare moderată, ușor pozitivă;
- c) alergeni și agenți poluanți absenți;
- d) aer pur din punct de vedere microbiologic;
- e) cantități crescute de aerosoli de sodiu, potasiu, calciu și magneziu.

Art.59 - Indicația terapeutică principală a salinelor terapeutice este reprezentată de afecțiunile respiratorii, mai ales astmul bronșic.

Art.60 - Grotele calcaroase pot fi utilizate în scop terapeutic datorită prezenței aerosolilor de calciu.

Art.61 - Bioclimatul este un factor terapeutic natural dependent de condițiile locale de relief, altitudine, parametri climatici și vegetație.

Art.62 - În funcție de efectul sanogen bioclimatul se clasifică în următoarele tipuri:

- a) bioclimat excitant solicitant, diferențiat în bioclimat de litoral maritim și bioclimat de câmpie;
- b) bioclimat sedativ - indiferent sau de cruțare, corespunzător regiunilor dealuri și coline, cu altitudini cuprinse între 200-300 m și, respectiv, între 700-800 m;
- c) bioclimat tonic - stimulent, corespunzător regiunilor de munte, cu două variante dependente de altitudine: de munți mijlocii, la altitudine de 800-1900 m și de munți înalți, la altitudine de peste 2000 m.

Art.63 - (1) Indicațiile terapeutice ale bioclimatului depind de:

- a) caracteristicile climatice: temperatura aerului, umiditatea aerului, durata de strălucire a soarelui, dinamica atmosferică și presiunea aerului, presiunea parțială a oxigenului;
- b) indicii bioclimatici: confort termic, stres bioclimatic;
- c) caracteristicile fizico-chimice: aeroionizarea, absența poluării chimice și microbiologice.

(2) Factorii terapeutici prevăzuți la alin.(1) se pot asocia cu helioterapie, hidroterapie și crenoterapie.

2. Evaluarea și reevaluarea calităților substanțelor terapeutice naturale

Art. 64 – Prezentele norme tehnice se referă la substanțe exclusiv naturale ale solului și subsolului României, atestate geologic ca substanțe minerale utile și recunoscute de autoritatea competentă a statului ca substanțe terapeutice naturale prin calitatea, siguranța și eficiența terapeutică a acestora, în conformitate cu cerințele și criteriile de aplicare a definiției și clasificării.

Art.65 - Substanțele terapeutice naturale constituie exclusiv obiectul proprietății publice, sunt de interes strategic și aparțin statului român.

Art.66 - (1) Scopul prezentelor norme constă în formularea unui cadru legal privind utilizarea în cadrul programelor de sănătate pentru populație a unor principii unitare de evaluare a calității serviciilor medicale, precum și a protecției și valorificării serviciilor medicale.

(2) Substanțele terapeutice naturale pot fi valorificate în scopuri curative în anumite cantități și ritmuri de administrare, sub supraveghere medicală de specialitate, în condițiile recunoașterii și atestării prealabile oficiale a calităților în conformitate cu cerințele documentației de evaluare - reevaluare, pe bază de cerere.

Art.67 - (1) Activitatea de evaluare a calităților pentru resursele de substanțe terapeutice naturale începe prin prelevarea de probe la sursă și se finalizează prin caracterizarea complexă interdisciplinară a acestora în cadrul Comisiei de Îndrumare și Control Medico - Balnear a Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie care elaborează indicațiile și contraindicațiile de valorificare prin efectuarea unui studiu farmacodinamic complet.

(2) În situația în care Comisia prevăzută la alin.(1) consideră motivat că substanțele terapeutice naturale nu corespund cerințelor de evaluare - reevaluare prevăzute în prezentele norme, autoritatea competentă dispune întreruperea valorificării resursei respective pe teritoriul României.

(3) Caracterizarea complexă interdisciplinară prevăzută la alin.(1) cuprinde în mod obligatoriu interpretarea analizelor fizico-chimice și a examenelor microbiologice efectuate în laboratoarele Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie.

Art.68 - (1) În categoria substanțelor terapeutice naturale se încadrează orice substanță din categoria factorilor terapeutici naturali de proveniență și ocurență exclusiv naturală, atestate geologic ca substanțe minerale utile și care prin proprietăți, compoziție sau efecte științific recunoscute sunt utilizate în tratamentul, ameliorarea și prevenirea unor afecțiuni sau a simptomelor acestora, precum și în restabilirea, corectarea sau modificarea funcțiilor organismului uman.

(2) În sensul prezentelor norme tehnice resursele de substanțe terapeutice naturale sunt următoarele:

- a) apele minerale;
- b) nămolurile și turbe terapeutice;
- c) gazele terapeutice naturale.

Art.69 - Documentația de evaluare - reevaluare a calității, siguranței și eficienței substanțelor terapeutice naturale constituie faza decisivă preliminară valorificării acestor factori și poate fi elaborată în conformitate cu actualele norme tehnice de către părțile interesate, sau persoane juridice atestate în efectuarea lucrărilor de explorare, exploatare, valorificare și protecție.

Art.70 - (1) Caracteristicile de definire a calităților de substanțe terapeutice naturale, care pot conferi acestora, prin valorificare în profil balnear, proprietăți benefice profilactice și curative trebuie să fie evaluate în acord cu cerințele și criteriile de aplicare a definiției și clasificării pe bază de metode științifice aprobate de autoritatea competentă, din următoarele puncte de vedere:

- a) fizic
- b) chimic
- c) fizico-chimic
- d) microbiologic
- e) farmacologic

- f) fiziologic
- g) clinic
- h) geologic
- i) hidrogeologic

(2) Rezultatele evaluărilor prevăzute la alin.(1) trebuie să fie interpretate de către Comisia de Îndrumare și Control Medico - Balnear din cadrul Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie în conformitate cu metode științifice recunoscute privind efectele asupra organismului uman, compensarea deficitelor funcționale și eventualele riscuri și contraindicații.

(3) Probele supuse analizelor trebuie să reprezinte fidel resursa naturală prospectată, explorată și exploatată.

(4) Analizele efectuate trebuie să facă referințe obligatorii la componentele care conferă substanțelor naturale eficacitatea acțiunii terapeutice, precum și la componentele indezirabile și toxice.

(5) Analizele și determinările necesare se realizează în laboratoare specializate, prin metodologia adecvată substanțelor terapeutice naturale și în strânsă corelație cu cerințele experimentelor farmaco-dinamice.

Art.71 - (1) Indicatorii fizici, fizico-chimici și chimici de evaluare a calității trebuie să rămână stabili în limitele fluctuațiilor naturale de geneza geochimică și să nu fie afectați de posibilele variații nesemnificative ale debitului.

(2) Stabilitatea calităților atât la sursă cât și în stare ambalată -nămol sau îmbuteliată/înfiolată trebuie să fie atestată prin studiu de stabilitate efectuat în conformitate cu cerințele prezentelor norme.

(3) Studiul de stabilitate în timp a calităților este obligatoriu în cazul apelor minerale îmbuteliate/înfiolate și în cazul peloizilor ambalați sau stocați în gospodăriile de nămol ale bazelor de tratament.

CAPITOLUL IV

NORME TEHNICE PRIVIND SISTEMATIZAREA ȘI ORGANIZAREA STAȚIUNILOR BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE

1. Zonele funcționale ale unei stațiuni balneare, climatice și balneoclimatice

Art.72 - (1) Stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice cuprind, din punct de vedere al sistematizării și componenței, următoarele zone funcționale:

- a) zona de cazare pentru tratament balnear și de recuperare - spitale, sanatorii și hoteluri de cură;
- b) zona de cazare pentru odihnă;
- c) zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur;
- d) zona de locuit pentru populația permanentă;
- e) zona pentru case de odihnă proprietate personală;
- f) zona dotărilor cu caracter politico-administrativ, social-cultural și comercial;
- g) zona activităților social-culturale;
- h) zona prestărilor publice;
- i) zona dotărilor de industrie locală, gospodărească și depozite;
- j) zona pentru dotări și amenajări sportive;
- k) zona dotărilor de tratament balneoclimatic.

(2) Zonificarea unei stațiuni nu trebuie să fie înțeleasă ca o strictă și totală separare între zone diferite, putând exista și anumite interferențe de funcțiuni care pot genera în unele cazuri suprapuneri parțiale de zone funcționale, cu excepția celor care produc noxe și perturbări în zonele de bază.

(3) Zonele funcționale prevăzute la alin.(1) trebuie să fie avute în vedere la elaborarea planurilor de amenajare a teritoriului care se supun avizării în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

Art.73 - (1) Cazarea pentru tratament balnear și de recuperare se face în pavilioane complexe pentru cazare-masă-tratament și în unități mici - vile a căror zonă de amplasare trebuie să fie cât mai apropiată de bazele de tratament, de sursele terapeutice și de baza de alimentație publică.

(2) Amplasarea clădirilor destinate cazării pentru tratament balnear și de recuperare trebuie să urmărească evitarea apropierii de drumurile de tranzit sau de drumurile interioare cu trafic intens.

(3) Zona de cazare pentru tratament balnear și de recuperare trebuie să fie masiv plantată, urmărindu-se crearea de parcuri-grădină, cu eventuale trasee organizate pentru cura de teren, mai ales pentru stațiunile cu profil de bază cardiovascular, respirator și nevroze.

(4) Capacitatea unui pavilion de cazare pentru tratament balnear și de recuperare de tip monobloc pentru cazare-masă-tratament este de peste 50 locuri.

Art.74 - (1) Zona de cazare pentru odihnă se organizează în funcție de durata pentru care trebuie asigurată cazarea, de la câteva zile la câteva săptămâni, în hoteluri, vile și căsuțe.

(2) Alimentația persoanelor cazate este asigurată prin unități precum: restaurante, cantine, bufete, cofetării, braserii și altele asemenea.

(3) În zona de cazare pentru odihnă pot fi amplasate dotări social-culturale, sportive, unele unități comerciale și prestații publice, urmărindu-se totodată plantarea masivă.

(4) Drumurile de tranzit sau cele cu trafic intens din stațiuni trebuie să fie situate la limita zonei de cazare pentru odihnă.

(5) Indicele de densitate în zona de cazare pentru odihnă între limitele a 100 - 150 locuri de cazare/ha.

Art.75 - (1) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur este generată de valoarea și amploarea cadrului natural al stațiunii cât și a teritoriului aferent, de prezența în zonă sau în regiune a unor monumente naturale, de artă, de arhitectură, de arheologie și altele asemenea, precum și de căile de acces existente sau posibile și circulația de tranzit.

(2) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur poate fi răspândită pe teritoriul stațiunii sau poate fi creată o zonă independentă cu condiția ca în ambele situații să nu fie afectate activitățile de bază din stațiune.

(3) Principalele dotări turistice ale zonei pentru turismul de tranzit și scurt sejur sunt:

a) hoteluri dotate și cu unele amenajări de agrement;

b) moteluri amplasate mai ales la marginea sau în afara stațiunii, în directă legătură cu arterele principale de circulație;

c) campinguri amplasate pe terenuri speciale, plantate, cu căsuțe prefabricate și partajări de teren pentru montarea de corturi, rulote și altele asemenea, inclusiv dotări igienico-sanitare corespunzătoare;

d) dotări sportive, piscine, debarcadere și altele asemenea.

(4) Zona pentru turismul de tranzit și scurt sejur trebuie să fie dotată corespunzător

din punct de vedere tehnico-edilitar - apă potabilă, canalizare, rețea electrică, telefon, puncte de alimentație publică, artizanat, stații de lubrefianți, ateliere depanări auto și altele asemenea.

Art.76 - (1) Zona de locuit pentru populația permanentă se amplasează în cadrul perimetrului stațiunii.

(2) În cadrul zonei de locuit pentru populația permanentă se amplasează unitățile de învățământ și unitățile comerciale de necesitate imediată, celelalte utilități fiind asigurate în zona de dotări diversificate a stațiunii.

Art.77 - (1) Zona dotărilor cu caracter politico-administrativ, social-cultural și comercial se amplasează astfel încât să corespundă cu centrul stațiunii și să polarizeze interesul vizitatorilor

(2) Dotările prevăzute la alin.(1) sunt următoarele:

- a) sedii ale organizațiilor politico-obștești;
- b) birouri de repartizare a solicitanților de cazare;
- c) puncte de farmacie-drogherie;
- d) unități de alimentație publică - restaurante, baruri, cofetării, braserii, organizate eventual în apropierea piscinelor și a altor locuri de agrement;
- e) unități comerciale - alimentare, nealimentare, artizanat, piața alimentară tradițională și altele asemenea.

Art.78 - Zona activităților social-culturale poate fi reprezentată de o sală polivalentă cu bază materială adecvată pentru cinematograf, reprezentații de teatru, conferințe, club, bibliotecă, expoziții și altele asemenea.

Art.79 - Zona prestărilor publice cuprinde următoarele componente:

- a) unități de poliție;
- b) servicii PTTR, CEC și altele asemenea;
- c) agenții de voiaj;
- d) stații taxi.

Art.80 - (1) Zona dotărilor de industrie locală, gospodărească și depozite se amplasează grupat, în afara perimetrului stațiunii, izolată de restul zonelor prin suprafețe plantate, la distanță de 500 - 800 m de zonele de cazare și tratament, dar cu acces ușor la arterele de pătrundere în stațiune deoarece această zonă reprezintă locul de muncă pentru o mare parte din populația permanentă.

(2) Dotările din categoria prevăzută la alin.(1) sunt următoarele:

- a) unități de salubritate publică;
- b) unități de întreținere-reparații construcții;
- c) ateliere pentru întreținerea și repararea echipamentelor și a autovehiculelor;
- d) fabrici de pâine;
- e) unități pentru umplere sifoane;
- f) sere flori;
- g) centrale termice;
- h) spălătorii;
- i) crematorii pentru deșeuri solide;
- j) depozite de materiale, alimente, combustibili, lubrefianți;
- k) unități de îmbuteliere a apelor minerale sau de industrializare a extractelor terapeutice - gaze, săruri, turbe.

Art.81 - (1) Dotările și amenajările sportive se amplasează în zonele de cazare-tratament sau în zona centrală a stațiunii.

(2) Dotările și amenajările necesare pentru manifestări și activități sportive de mare amploare - stadioane, pârtii de ski și săniuș, patinoare, terenuri pentru echitație și

altele asemenea), precum și dotările pentru populația permanentă se amplasează la distanță de zonele prevăzute la alin.(1).

Art.82 - (1) Mărimea zonei dotărilor de tratament balneoclimatic este determinată de specificul regiunii, capacitatea și rezervele de factori naturali curativi -izvoare naturale, sonde forate de apă minerală, lacuri terapeutice, apă de mare, plaje, gaze mofetariene, climat și microclimat, cadru natural peisagistic, precum și de profilul medical al stațiunii.

(2) Principalele amenajări cu caracter medical situate în zona dotărilor de tratament balneoclimatic sunt:

- a) bazele de tratament;
- b) sursele de factori naturali curativi;
- c) ambulatorii de specialitate;
- d) unități sanitare cu paturi - sanatorii, spitale.

(3) Bazele de tratament sunt unități complexe în care sunt utilizați în scopuri terapeutice diferiți factori naturali terapeutici - ape minerale, nămoluri terapeutice, gaze terapeutice, asociați cu diferite proceduri care utilizează agenți fizici - kinetoterapie, terapia căilor respiratorii, aerosolarii, ștranduri terapeutice

(4) În situațiile în care nu sunt realizate condiții pentru transportul factorilor naturali curativi la bazele de tratament pentru utilizare, aceste unități trebuie să fie amplasate cât mai aproape de surse, aplicându-se măsurile necesare pentru protecția hidrogeologică și sanitară a factorilor respectivi.

(5) Bazele de tratament pot fi proiectate independent de zonele de cazare, existând în acest caz o serie de avantaje în exploatare, prin concentrarea aparaturii și a personalului de specialitate, cu condiția amplasării la distanțe convenabile și cu legături adăpostite, eventual încălzite.

2. Rețeaua de căi de circulație și organizarea transporturilor

Art.83 - (1) În scopul evitării interferărilor cu circulația locală interioară traficul de tranzit trebuie să ocolească stațiunea.

(2) În situațiile în care nu este posibilă ocolirea stațiunii, trebuie să fie evitate traversările funcționale ale arterei de tranzit, prin amplasarea diferitelor dotări numai pe o parte a arterei sau prin realizarea de treceri denivelate.

Art.84 - Accesul vizitatorilor și deservirea stațiunii sunt asigurate prin traficul de penetrație care trebuie să se desfășoare la periferia zonelor de cazare-tratament.

Art.85 - (1) Circulația locală interioară trebuie să fie astfel organizată încât să fie organizate accese carosabile pentru fiecare clădire în conformitate cu normele P.S.I. și să permită transportul cu crucioare al pacienților nedeplasabili și al bagajelor.

(2) Parcarea vehiculelor este permisă numai în afara zonelor de cazare tratament.

Art.86 - Transportul local în comun se organizează pe baza unui plan de trafic, urmărindu-se totodată evitarea traversării zonelor de cazare-tratament de către traseele mijloacelor de transport și situarea stațiilor la distanțe de maxim 300-400 m de obiectivele deservite.

Art.87 - (1) Traficul feroviar trebuie să fie astfel organizat încât să nu afecteze liniștea, odihna și confortul vizitatorilor.

(2) În situația în care stațiile CFR se află la distanțe mai mari de stațiune, trebuie să se organizeze transportul local auto pentru vizitatorii curanți sau turiști.

Art.88 - Transportul aerian se organizează mai ales pentru deservirea marilor stațiuni, în principal a celor de largă solicitare internațională, prin aeroporturi și heliporturi amplasate în conformitate cu reglementările legale în vigoare.

Art.89 - Activitățile de transport turistic asigurate prin unitățile de profil trebuie să fie organizate la distanțe cât mai mari de zonele de cazare-tratament.

3. Spațiile verzi din stațiuni

Art.90 - (1) Amenajarea spațiilor verzi trebuie să fie efectuată în următoarele scopuri:

- a) asigurarea în zona stațiunii a unui cadru optim din punct de vedere peisagistic și curativ;
- b) protejarea factorilor naturali - zăcăminte de apă din subsol, oglinzi de apă, microclimat;
- c) tratament și odihnă - spații verzi cu specific organizate în zonele cazare și tratament;
- d) agrement - parcuri publice.

(2) Suprafața spațiilor verzi trebuie să ocupe 2/3 din teritoriul cuprins în perimetrul stațiunii, fiind dimensionat după norma de 50 - 150 m.p. pentru un vizitator sau un locuitor permanent.

4. Echiparea tehnico - edilitară a stațiunilor

Art.91 - Stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice trebuie să fie asigurate, la nivelul importanței și a gradului de confort respectiv, cu dotări referitoare la:

- a) alimentare cu apă potabilă - aprox.350 - 700 l/min.;
- b) canalizare pentru apele reziduale și meteorice;
- c) furnizarea energiei calorice;
- d) furnizarea energiei electrice;
- e) rețeaua de telecomunicații.

Art.92 - Realizarea echipării tehnico-edilitare a stațiunii impune respectarea următoarelor condiții:

- a) interzicerea deversării apelor reziduale în lacuri terapeutice, chiar în condițiile decantării și tratării;
- b) efectuarea deversării apelor reziduale minerale și a nămolurilor terapeutice utilizate în emisarul general al rețelei publice de canalizare după neutralizarea prealabilă sau în locuri anume organizate pentru restituire - recuperare, în conformitate cu reglementările Ministerului Sănătății;
- c) amplasarea centralelor termice furnizoare de energie calorică necesară pentru încălzit și pentru pregătirea apei calde, potabilă și minerală, în conformitate cu reglementările legale în vigoare, la distanțe optime de centrul de greutate al stațiunii în zone care să asigure evitarea influenței vânturilor dominante care ar putea antrena emanații de gaze și fum spre stațiune;
- d) amplasarea de regulă subterană a rețelelor de înaltă și joasă tensiune, acestea putând fi și aeriene în situații de relief și spații plantate, precum și în stațiunile de interes local;
- e) amplasarea de regulă subterană a rețelelor de instalații de telecomunicații și radioficare, mai ales în zonele centrale și în zonele de cazare - tratament.

5. Protecția stațiunilor

Art.93 - Protecția stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice se realizează prin instituirea de zone de protecție hidrogeologică și sanitară în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

6. Delimitarea stațiunii

Art.94 - (1) În funcție de structura sau vecinătatea față de alte localități stațiunile se diferențiază în următoarele categorii:

- a) stațiuni balneare, climatice sau balneoclimatice cu funcții exclusive de tratament sau odihnă, ca localități independente;
- b) stațiuni situate în continuarea unor localități urbane sau rurale;
- c) stațiuni situate în cadrul unor localități urbane sau rurale, în care zonele de tratament - odihnă se întrepătrund cu alte zone ale localității respective.

(2) Delimitarea stațiunii se face în conformitate cu prevederile Legii nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, respectându-se un indice de minimum 100 - 200 m.p. pentru un vizitator sau un locuitor permanent.

7. Restricții cu caracter general

Art.95 - Sistemizarea stațiunilor este condiționată de respectarea următoarelor restricții cu caracter general:

- a) interzicerea în limitele și în zona înconjurătoare a stațiunii a organizării unor activități care ar putea polua aerul, apele, solul, subsolul și resursele naturale terapeutice, pădurile și orice fel de vegetație terestră și acvatică, precum și zonele construite;
- b) prevenirea oricăror interferențe cu caracter nociv pentru zonele de tratament - odihnă - turism în cazul stațiunilor cu specific complex care au și funcții industriale, agricole și altele asemenea.

8. Criterii unitare pentru definirea și autorizarea funcționării stațiunilor balneare, climatice și balneoclimatice permanente și pentru definirea localităților balneare, climatice și balneoclimatice și autorizarea funcționării acestora ca stațiuni sezoniere.

Art.96 - Criteriile pentru definirea și autorizarea stațiunilor balneare cu caracter permanent sunt următoarele:

- a) existența în cantități corespunzătoare a surselor terapeutice și afactorilor naturali terapeutici recunoscuți științific ca eficienți - ape minerale terapeutice, lacuri și nămoluri terapeutice, gaze naturale terapeutice;
- b) existența de unități sanitare organizate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, prin care să fie acordată asistența medicală balneară profilactică, terapeutică și, după caz, de recuperare, în funcție de profilul stațiunii;
- c) existența instalațiilor balneotehnice necesare captării, transportului și utilizării terapeutice a factorilor naturali, adecvate metodologiilor în vigoare de aplicare terapeutică acestor factori;
- d) existența unui complex de instalații și dotări de medicină fizică adaptate profilurilor patologiei care se tratează în stațiunea respectivă: hidrokinetoterapie, kinetoterapie, termomasoterapie, electroterapie, pneumoterapie, terapie ocupațională și altele asemenea;

- e) existența posibilității de asigurare a regimurilor alimentare adaptate bolilor tratate în stațiunea respectivă;
- f) existența dotărilor necesare pentru asigurarea asistenței medicale de urgență în regim de continuitate: cameră de gardă dotată corespunzător, medic de gardă, autosanitară, precum și punct de terapie intensivă în stațiunile cu profil cardiorespirator;
- g) existența dotărilor minimale pentru efectuarea de investigații adaptate profilului stațiunii, pentru stabilirea diagnosticului și urmărirea efectelor terapeutice;
- h) existența personalului medico-sanitar instruit în patologia specifică stațiunii și în metodologia utilizării eficiente a factorilor naturali terapeutici;
- i) existența unui microclimat nepoluat;
- j) realizarea condițiilor unei urbanistici moderne: rețea de apă potabilă și de canalizare, iluminat electric, căi de acces și drumuri asfaltate sau pavate, construcții salubre, neaglomerate și cu arhitectură corespunzătoare, predominanța spațiilor verzi;
- k) stabilirea perimetrului de protecție sanitară a surselor de factori naturali terapeutici, în scopul evitării elementelor care ar putea polua microclimatul și factorii naturali terapeutici sau ar putea produce poluare fonică sau estetică în perimetrul stațiunii - construcții, industrii, ateliere, crescătorii animale și altele asemenea;
- l) existența posibilităților de relaxare, sport, culturalizare.

Art.97 - Criteriile pentru definirea și autorizarea stațiunilor climatice cu caracter permanent sunt următoarele:

- a) existența unui bioclimat cu efecte favorabile, diferențiate, asupra organismului uman sănătos sau bolnav, care este bine definit în sensul cunoașterii tuturor factorilor care îl compun - temperaturi, regim pluviometric, mișcare a aerului, ionizare a aerului, încărcare cu aerosoli naturali a aerului și altele asemenea ca și a factorilor conecși - altitudinea, structura solului, configurația reliefului, oglinzile de apă, cadrul peisagistic general, spațiul verde arboricol și floricol și altele asemenea;
- b) existența unui punct dotat și încadrat de observație și urmărire a factorilor climatici și microclimatici din stațiune;
- c) existența condițiilor pentru reconfortarea și întărirea sănătății și a capacității de muncă, prin instalații și amenajări care să asigure utilizarea corectă a factorilor bioclimatici ai stațiunii: plaje, solarii, ștranduri, terenuri de sport și agrement în aer liber, trasee marcate pentru cură de teren, terase, umbrare, parcuri pentru aeroterapie, bazine de înot, piscine, săli de gimnastică și altele asemenea;
- d) stabilirea și respectarea zonei de protecție sanitară a stațiunii în scopul evitării poluării;
- e) realizarea condițiilor unei urbanistici moderne prevăzute la art.96 lit.j).
- f) existența unor mijloace variate de relaxare și agrement;
- g) asigurarea asistenței medicale inclusiv a climatoterapiei.

Art.98 - Criteriile pentru autorizarea funcționării stațiunilor balneoclimatice cu caracter permanent sunt stabilite prin cumularea criteriilor de autorizare a stațiunilor balneare și climatice, după caz.

Art.99 - Criteriile pentru definirea localităților balneare și pentru autorizarea funcționării acestora ca stațiuni balneare cu caracter sezonier sunt următoarele:

- a) existența pe teritoriul localității a factorilor naturali terapeutici - ape minerale, lacuri, nămoluri și turbe terapeutice, gaze naturale terapeutice;

- b) existența de amenajări balneotehnice pentru utilizarea factorilor naturali terapeutici care să respecte cerințele igienico-sanitare precum și normele tehnice de utilizare a acestor factori;
- c) existența cel puțin a unui medic de specialitate recuperare, medicină fizică și balneologie care să asigure aplicarea metodologiei de utilizare a factorilor naturali terapeutici specifici localității respective;
- d) existența de amenajări care să permită efectuarea climatoterapiei, adaptată principalelor elemente geografice ale localității - plaje, trasee marcate pentru cură de teren, alei în parcurile naturale și altele asemenea;
- e) existența posibilității de procurare prin rețeaua comercială locală a produselor necesare asigurării la nivel minimal a regimurilor alimentare recomandate în diferite afecțiuni - preparate dietetice industrializate sau pregătite în cadrul unităților de alimentație publică.

Art.100 - Criteriile pentru definirea localităților climatice și pentru autorizarea funcționării acestora ca stațiuni climatice cu caracter sezonier sunt următoarele:

- a) existența unui bioclimat favorabil stabilită fie prin studii directe, fie prin analogie cu zone similare de bioclimat ca și a factorilor conecși care să contribuie la realizarea efectelor sanogene - relief, vegetație, oglinzi de ape, cadru peisagistic;
- b) respectarea limitelor zonei de protecție sanitară;
- c) existența de amenajări care să permită efectuarea unei climatoterapii corespunzătoare, adaptate la principalele elemente geografice ale localității - plaje, trasee marcate pentru cură de teren, alei în parcurile naturale și altele asemenea;
- d) existența posibilității de procurare prin rețeaua comercială locală a produselor necesare asigurării la nivel minimal a regimurilor alimentare recomandate în diferite afecțiuni - preparate dietetice industrializate sau pregătite în cadrul unităților de alimentație publică.

Art.101 - Criteriile pentru definirea localităților balneoclimatice și pentru autorizarea funcționării acestora ca stațiuni balneoclimatice sezoniere se stabilesc prin cumularea condițiilor prevăzute pentru localitățile balneare și localitățile climatice.

CAPITOLUL V

NORME TEHNICE DE UTILIZARE A SUBSTANTELOR MINERALE TERAPEUTICE

1. Principii și condiții balneotehnice pentru exploatarea și utilizarea apelor minerale în scopuri terapeutice

Art.102 - Exploatarea și utilizarea rațională a apelor minerale în scopuri terapeutice are la bază principiul general al menținerii nealterate a condițiilor fizico-chimice naturale din zăcământ, prin soluționări balneotehnice adecvate și prin respectarea cu strictețe a unor norme referitoare la:

- a) captare;
- b) pompare;
- c) transport;
- d) înmagazinare;
- e) distribuție la consumator;
- f) evacuare a apelor reziduale;
- g) tipuri de aparaturi;

h) materiale utilizate.

Art.103 - Captarea apelor minerale terapeutice din izvoarele naturale trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) executare direct pe sursă, prin decopertări până la roca de bază;
- b) absorbția integrală a debitului, în care scop se impune interceptarea la nivel cât mai profund a căilor de acces ale apei, înainte de divagarea acesteia;
- c) evitarea la maximum contactul apei cu aerul atmosferic;
- d) utilizarea pentru construcții - instalații și pentru diferite dispozitive accesorii a unor materiale rezistente la acțiunea agresivă a apelor cu conținut gazos de dioxid de carbon, hidrogen sulfurat și cloruri -betoane speciale, materiale ceramice vitrificate, materiale plastice, sticlă, oțel inox, alamă cromată, bronz fosforos, cauciuc dur;
- e) asigurarea posibilității de vizitare în întregime;
- f) efectuare prin clopote sub presiune în cazul apelor cu conținut gazos de dioxid de carbon și hidrogen sulfurat;
- g) instalarea, în limita posibilităților, a unor dispozitive de reglare - dirijare a debitelor;
- h) realizarea scurgerii apelor provenite din sursele captate astfel încât să se evite recircuitarea apei în captare.

Art.104 - Captarea apelor minerale terapeutice prin foraje trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) echiparea sondelor cu coloane fabricate din materiale plastice, filtre din metal emailat sau oțel inox, vane din grafal și altele asemenea;
- b) realizarea pe tronsonul superior al sondei a unui diametru minim al coloanei de echipare de 200 mm pentru a se permite introducerea pompelor submersibile până la adâncimea optimă de exploatare efectuându-se tubarea acestora cu coloane pierdute în cazurile în care straturile acvifere mai adânci reclamă utilizarea unor diametre mai reduse;
- c) utilizarea tehnologiei speciale de cimentare a forajelor - cimentări cu priză rapidă în cazul apelor minerale însoțite de gaze - dioxid de carbon, hidrogen sulfurat;
- d) etanșarea forajelor la suprafața terenului, atât cazul celor cu nivel piezometric negativ cât și pentru cel artezian, fiind creată astfel posibilitatea recoltării degajărilor de gaze - dioxid de carbon - din perna de gaze de la partea superioară a coloanelor, pentru diferite utilizări ca: reimpregnare a apelor de balneatie sau pentru îmbuteliere, alimentare a instalațiilor mofetariene, îmbuteliere de dioxid de carbon în scopul industrializării;
- e) utilizarea în cursul procesului de exploatare a apelor cu conținut de dioxid de carbon a pompelor submersibile pentru exploatarea sub presiune a zăcămintului, în scopul evitării degazeificării, chiar în cazul forajelor arteziene;
- f) exploatare strictă în limitele resurselor de substanțe terapeutice naturale.

Art.105 - (1) Extragerea apelor minerale terapeutice din acumulările existente în ocnițe de sare, lacuri și apa mării se efectuează prin instalații de pompare executate din materiale rezistente la coroziune.

(2) Prizele de recoltare sau sorburile se vor amplasa la adâncimi și distanțe mai mari de la mal, mai ales când în zonele respective există amenajări de solarii.

Art.106 - (1) În situațiile în care pentru izvoarele de ape minerale terapeutice utilizate pentru cură internă este necesară instalarea unui sistem de pompare amplasat între captarea sursei și punctul de consum se utilizează pentru apele negazoase pompe submersibile de mică capacitate sau pompe cu piston, iar pentru apele cu conținut gazos - dioxid de carbon, hidrogen sulfurat, se poate utiliza unul din următoarele sisteme:

- a) pompare sub presiune cu pompe submersibile de mică capacitate;
- b) gaz-liftare cu dioxid de carbon - gazul se recircuiează.

(2) În situațiile în care pentru izvoarele de de ape minerale utilizate pentru cură externă este necesară instalarea unui sistem de pompare amplasat între captarea sursei și punctul de consum se utilizează pentru apele negazoase pompe submersibile sau pompe cu piston, iar pentru apele cu conținut gazos se utilizează exclusiv sisteme de pompare cu presiuni mărite prin pompa submersibilă în scopul evitării degazeificării.

Art.107 - (1) În situațiile în care este necesară pomparea apelor minerale terapeutice captate prin sonde forate sau puțuri, pentru apele negazoase poate fi utilizat orice sistem de pompare, în funcție de caracterul și parametrii hidrodinamici ai zăcământului acvifer, iar pentru apele cu conținut gazos - dioxid de carbon, hidrogen sulfurat, se utilizează în exclusivitate pompe submersibile instalate la adâncimi optime din punct de vedere hidrodinamic și al concentrației gazoase, inclusiv în cazul surselor hidrominerale arteziene.

(2) Exploatarea apelor minerale terapeutice în condițiile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie efectuată cu debite dirijate, în funcție de necesități, chiar și în cazul sondelor cu debitare arteziană la presiuni comparabile cu presiunea corespunzătoare nivelului de amplasare a sorbului pompei, în scopul evitării degazeificării.

Art.108 - (1) Recoltarea apelor minerale terapeutice din acumulările formate în ocnițe de sare, din lacuri și din mare se poate face prin utilizarea oricărui sistem de pompare în funcție de condițiile specifice, amplasarea sorbului fiind efectuată astfel încât să fie evitată absorbția de ape poluate, materii în suspensii, vegetație subacvatică și altele asemenea.

(2) Exploatarea pentru cură externă a apelor din lacurile și ocnițele utilizate ca piscine publice este interzisă, exceptându-se situațiile în care acestea au un volum mare de apă și în condițiile avizării prealabile de către Ministerul Sănătății.

Art.109 - (1) În proiectarea și executarea sistemelor de transport al apelor minerale terapeutice trebuie să se țină seama de necesitatea îndeplinirii următoarelor condiții baneotehnice:

- a) menținerea în conductele de transport pentru apele cu conținut gazos - dioxid de carbon, hidrogen sulfurat, a unor presiuni superioare presiunii la care se realizează priza de apă, respectiv asigurarea circulației înecate pe conducte - secțiune plină;
- b) aplicarea de procedee tehnice care să împiedice contactul apei cu aerul atmosferic, în scopul evitării degradării apelor vehiculate prin conductele de transport;
- c) menținerea în conducte a unei viteze optime constante în circulația apei, în următoarele scopuri:
 - antrenarea bulelor de gaz provenite din degajare
 - evitarea șocurilor de presiune în conducte.
- d) fabricarea conductelor de transport din materiale care să nu intre în reacție cu apa vehiculată - materiale plastice, eventual armate cu fibre de sticlă, oțeluri inox, asbociment și altele asemenea;
- e) alegerea materialului optim pentru conductele de transport al apelor minerale trebuie să fie precedată de efectuarea unui studiu pentru fiecare caz în parte;
- f) izolarea termică a conductelor de transport al apelor termominerale;
- g) proiectarea conductelor de transport cu secțiune constantă, evitându-se pantele mari, coturile și curbele pronunțate;

h) realizarea pentru conductele de transport a unor trasee vizitabile și accesibile în întregime pentru intervenții și întreținere, prevăzute cu vane de degazeificare după necesități - în cazul apelor cu conținut gazos.

(2) Oprirea sistemului de transport prin conducte în cazul apelor gazoase trebuie să fie efectuată numai în situații accidentale, fiind totodată necesară prevederea unor ventile de dezaerisire montate lateral pentru a se evita evacuarea gazelor în funcționarea normală.

(3) În cazuri deosebite, când trebuie să fie evitate stagnări în desfășurarea proceselor de balneatie sau de îmbuteliere poate fi analizată posibilitatea montării pe anumite trasee ale conductei principale a unei conducte anexă utilizabilă în caz de intervenții tehnice fortuite pe sistemul de transport.

Art.110 - (1) Înmagazinarea apelor minerale terapeutice se efectuează în scopul asigurării de stocuri tampon și al distribuirii în rețeaua balneotehnică de folosință.

(2) Mijloacele utilizate pentru înmagazinarea apelor minerale sunt:

a) rezervoare;

b) bataluri.

(3) În funcție de modul de execuție și de amplasare rezervoarele pot fi:

a) subterane;

b) la nivelul solului;

c) supraterane - castele de apă.

Art.111 - (1) Proiectarea și execuția tehnică a rezervoarelor pentru ape minerale terapeutice trebuie să fie efectuată în conformitate cu normele uzuale în vigoare, respectându-se următoarele condiții specifice tehnicii balneare:

a) rezistența materialelor de execuție la acțiunea corosivă a apelor minerale - betoane speciale și metal, protejate anticorosiv cu pelicule de silicați și rășini polimerice, epoxidice;

b) proiectarea mai multor compartimente în scop de întreținere și intervenții tehnice, precum și în scopul asigurării unei funcționalități fără întreruperi, prevăzându-se totodată și posibilități de vizitare pentru fiecare compartiment;

c) realizarea unei etanșeități perfecte în scopul evitării totale a contactului cu aerul atmosferic;

d) instalarea la partea inferioară a rezervoarelor a sistemelor de umplere și preluare a apei, în scopul evitării aerării apei înmagazinate și a degazeificării apelor gazoase -dioxid de carbon, hidrogen sulfurat, în timpul alimentării sau golirii;

e) realizarea de izolații termice corespunzătoare a rezervoarelor în vederea păstrării la maximum posibil a temperaturii inițiale a apei.

(2) Batalurile se utilizează în practica balneară numai în cazuri locale - ape cloruro-sodice de mare concentrație și mare debit, utilizabile pentru cura externă.

Art.112 - Rezervoarele de înmagazinare a apelor minerale terapeutice îndeplinesc următoarele funcții:

a) acumulări de rezerve de ape minerale terapeutice pentru procesele balneare sau în alte scopuri;

b) distribuirea apelor minerale terapeutice în rețelele consumatorilor în sistem gravitațional, prin stabilirea unor amplasamente convenabile în teren;

c) distribuirea apelor minerale terapeutice - simultană, după caz, prin racordare multiplă la rețelele unor consumatori diferiți: balneatie, îmbuteliere, extragere de săruri, extragere de gaze.

Art.113 - Regimul de exploatare a rezervoarelor și batalurilor de ape minerale terapeutice implică în mod obligatoriu respectarea următoarelor reguli:

- a) asigurarea la partea superioară a rezervorului a unei perne de gaz inert - dioxid de carbon, azot, în scopul înmagazinării fără contact cu aerul atmosferic;
- b) menținerea în rezervor a unui nivel de presiune cel puțin egal cu presiunea punctului de recoltare a apei din zăcământ, în toate cazurile presiunea fiind superioară presiunii atmosferice, în scopul menținerii în soluție a gazelor dizolvate;
- c) asigurarea în rezervor a unui nivel de temperatură a apei cât mai apropiat de temperatura apei din zăcământ;
- d) valorificarea energetică a apelor hipertermale înainte de înmagazinarea acestora în scop terapeutic, acțiune realizată prin utilizarea unor instalații de recuperare a excesului de căldură în raport cu necesitățile balneare, amplasate pe traseul dintre sursă și rezervorul de acumulare;
- e) funcționarea rezervoarelor deschise sau bataluri în regim de strictă asigurare a respectării măsurilor adecvate pe linie de protecție igienico-sanitară a apelor acumulate.

Art.114 - (1) În scopul evitării poluării mediului natural evacuarea apelor minerale terapeutice uzate trebuie să fie efectuată după operațiuni prealabile de desalinizare sau diluare pentru eventuală industrializare a sărurilor rezultate;

(2) În cazuri speciale se preconizează recircularea și autoepurarea apei.

Art.115 - Cura externă cu ape minerale terapeutice este practică în bazele de tratament prin utilizarea următoarelor mijloace balneotehnice:

- a) căzi individuale;
- b) bazine pentru balneatie;
- c) bazine de kinetoterapie;
- d) bazine piscină în solarii;
- e) cabinete pentru irigații medicinale.

Art.116 - (1) Consumul de apă minerală terapeutică necesar pentru o procedură la cadă este de aprox.300 l, considerându-se în calculele de evaluare a capacităților balneare un metru cub pentru 3 băi;

(2) Temperatura apei în cadă se obține local printr-o baterie de amestec racordată la rețeaua de alimentare și se situează între 36 - 37,5 grade C putând varia în limite mai largi în funcție de scopul urmărit.

(3) Conductele de alimentare și de scurgere ale căzilor trebuie să fie astfel dimensionate încât să asigure umplerea în 5 minute și golirea în 3 minute.

(4) Rețeaua interioară a conductelor de alimentare cu apă minerală trebuie să fie executată din materiale care să evite producerea de combinații chimice în contact cu apa minerală, iar conductele de scurgere trebuie să fie executate din țevi de PVC dur.

Art.117 - (1) Bazinele pentru balneatie pentru băi în comun efectuate concomitent de 4-6 persoane se proiectează de regulă în formă dreptunghiulară, la înălțime de 0,75 - 0,80 m față de pardoseala sălii, cu adâncimea uniformă a apei de 0,90 - 1m, fiind prevăzute cu balustradă interioară de susținere montată la cel puțin una din laturile lungiși având de-a lungul aceleiași laturi o banchetă pentru poziția șezând.

(2) Accesul în bazinele pentru balneatie se face printr-o scară prevăzută cu o cuvă alimentată cu apă caldă în curgere continuă, pentru clătirea obligatorie a picioarelor.

(3) Temperatura uzuală a apei din bazinele pentru balneatie este 37 grade C și este obținută printr-o vană centrală de amestec;

(4) În scopul asigurării unor condiții optime de igienizare alimentarea bazinelor pentru balneatie se face prin curgere continuă la preaplin, prevăzându-se un jgheab interior de colectare executat pe una din laturile mai libere astfel încât consumul de

apă necesar pentru funcționarea bazinului în program util de 7 ore înainte de amiază se poate deduce din condiția ca la sfârșitul zilei de lucru apa în bazin să fie schimbată o dată.

(5) În imediata vecinătate a sălilor bazinelor pentru balneatie și în legătură directă cu acestea trebuie să fie prevăzute dușuri de curățenie și instalații pentru dezinfecția antimicrobică a picioarelor și a pardoselilor în spațiile în care se circulă fără încălțăminte.

(6) Capacitatea bazinelor se proiectează potrivit normei de 4 metri pătrați de persoană.

(7) În scopul rezistenței la acțiunea corosivă a apelor minerale terapeutice utilizate în cura externă, bazinele pentru balneatie se construiesc din următoarele materiale:

- a) beton turnat cu dozaj puternic, izolat și placat pe strat de suport tratat cu produse hidrofobe de tip Apa Stop cu plăci ceramice;
- b) tronsoane prefabricate din material plastic armat cu fibre de sticlă, sau din aluminiu, montate în căzi de beton obișnuit turnat;

(8) Bazinele pentru balneatie nu se alimentează cu ape minerale care degajă potențial dioxid de carbon sau hidrogen sulfurat decât după degazeificare prealabilă avându-se în vedere amplasarea lor în spații închise, urmărindu-se totodată evitarea acțiunii nocive asupra ochilor și căilor respiratorii, precum și prevenirea acțiunii corosive asupra materialelor de contact.

Art.118 -f) Bazinele de kinetoterapie pentru recuperări medicale se proiectează în condiții asemănătoare cu bazinele pentru balneatie, cu următoarele diferențe:

- a) asigurarea capacității utile pentru 10 - 12 persoane concomitent, în funcție de precizările Temei-program;
- b) adâncime variabilă a apei între 1,20 și 1,40 m - prin Temă se poate solicita și o nișă cu adâncime de 1,60 - 1,70 m pentru elongații cu încărcate în poziția ortostatică;
- c) nivelul uzual al temperaturii apei între 34 - 36 grade C;

(2) În scopul efectuării unor proceduri kinetice bazinelor de kinetoterapie trebuie să fie dotate cu dispozitive de liftare, iar pe marginea interioară sau la exterior, de-a lungul cel puțin al uneia din laturi, trebuie să se amenajeze diferite puncte de ancorare - balustrade, tije, cârlige și altele asemenea.

(3) Deosebit de dotările prevăzute la alin.(2), bazinele de kinetoterapie trebuie să fie prevăzute cu următoarele dispozitive: planșete submerse, suspensoare pentru elongații verticale, strapontine, scaune cu bare de susținere, șine cu glisor pentru mers susținut în apă și altele asemenea.

(4) Bazinele de kinetoterapie, datorită specificității procedurilor sunt alimentate de regulă cu apă potabilă din rețeaua publică.

(5) Bazinele de kinetoterapie nu se alimentează cu ape minerale terapeutice care degajă potențial dioxid de carbon și hidrogen sulfurat decât după degazeificare prealabilă avându-se în vedere amplasarea lor în spații închise, urmărindu-se totodată evitarea acțiunii nocive asupra ochilor și a căilor respiratorii, precum și prevenirea acțiunii corosive asupra materialelor de contact.

(6) Bazinele de kinetoterapie pot fi alimentate cu ape minerale cu conținut gazos în cazul surselor importante de ape termale, fiind predominantă în aceste situații valorificarea în terapie a energiei calorice.

Art.119 - Bazinele piscină în solarii se proiectează în conformitate cu normele uzuale pentru aceste tipuri de bazine, avându-se în vedere profilul general de agrement și călire.

Art.120 - Cabinetele pentru irigații medicinale, rectale sau vaginale, se proiectează și se amenajează avându-se în vedere următoarele dotări:

- a) căzi prevăzute cu instalații speciale, plus paturi pentru relaxare în cazul cabinetelor pentru irigații rectale - băi intestinale;
- b) mese ginecologice pentru irigații vaginale, plus paturi pentru aplicații de tamponare;
- c) grupuri sanitare proprii, dușuri și lavoare pentru fiecare cabinet.

Art.121 - Încălzirea apelor minerale terapeutice pentru cura externă este efectuată în instalații schimbătoare de căldură fabricate din inox, agentul de încălzire fiind aburul de joasă presiune furnizat de la un punct termic.

Art.122 - Pregătirea apei calde minerale care alimentează căzile și bazinele de balneatie și pe cele de kinetoterapie, după caz, cu temperaturi potrivite indicațiilor medicale, poate fi efectuată în următoarele modalități:

- a) încălzire într-o stație centralizată;
- b) pregătire locală prin baterii de amestec, eventual cu diluția apei minerale reci de mare concentrație prin adaos de apă obișnuită caldă - cloruro-sodice;
- c) reimpregnarea continuă cu dioxid de carbon prin difuzoare de bule de gaze montate la fiecare cadă, metodă utilizată în cazul apelor carbogazoase în care concentrația acestui gaz ajunge la nivelul de 1g/l indiferent de modalitatea de încălzire - schimbătoare de căldură centralizate sau locale, boilere, introducerea de abur viu direct în apă, pereți dubli cu serpentine cu abur și altele asemenea;

Art.123 - Rețeaua de conducte pentru alimentarea căzilor și bazinelor cu ape minerale trebuie să fie fabricată din materiale rezistente la agresivitatea acestor ape

Art.124 - Rețeaua de scurgere a apelor minerale terapeutice uzate trebuie să fie construită din conducte fabricate din asbociment sau fontă.

Art.125 - (1) Instalațiile de ventilație din încăperile de balneatie cu ape minerale terapeutice sunt fabricate din tablă galvanizată, protejate atât la interior cât și la exterior cu pelicule de elastomeri sau din folii de PVC fasonate la cald și sudate.

(2) Ventilatoarele trebuie să fie de asemenea fabricate din materiale rezistente la acțiunea agenților corosivi degajați ca urmare a evaporării apelor minerale.

Art.126 - Rețeaua electrică pentru iluminat și forță, conductorii de cupru, corpurile de iluminat fluorescent și aparatura electrică din spațiile de balneatie cu ape minerale se instalează în conformitate cu normativele de specialitate în vigoare, avându-se în vedere asigurarea unei perfecte etanșeități.

Art.127 - Răcirea apelor hipertermale pentru cura externă se poate face în aparate schimbătoare de căldură construite din materiale care să evite producerea de reacții chimice în contact cu apa minerală .

Art.128 - Alimentarea căzilor sau bazinelor de balneatie cu ape termale poate fi efectuată fie prin stații centrale la temperatura de serviciu, fie prin răcire locală la căzi sau la bazine, prin baterii de amestec - apă hipertermală plus apă răcită minerală.

Art.129 - Întreținerea instalațiilor de alimentare cu apă minerală și a rețelei de scurgere a apelor uzate se asigură prin tunele tehnice vizitabile a căror amenajare este obligatorie cel puțin pentru conductele magistrale.

Art.130 - (1) Finisajele în spațiile de tratamente balneare prin ape minerale terapeutice pentru cură externă se execută din materiale rezistente la acțiunea corosivă mai ales a apelor cloruro-sodice, sulfuroase, carbogazoase.

(2) Tencuielile se execută pe bază de mortaruri cu dozaj puternic de ciment cu adaos de soluții hidrofobe de tip "Apa Stop".

(3) Pardoselile se execută din placaje ceramice vitrificate.

(4) Pereții subțiri pentru panotaje exterioare se execută din PVC sau din betoane prefabricate protejate cu pelicule hidrofobe anticorozive.

(5) Tâmplăria interioară - uși, ferestre, se execută din aluminiu eloxat.

Art.131 - Cura internă cu ape minerale terapeutice se efectuează prin administrarea acestora prin ingestie - crenoterapie și prin aerosoli și inhalații.

Art.132 - (1) Crenoterapia este efectuată cu ape minerale terapeutice preluate direct de la sursă - izvoare, foraje și altele asemenea, cu ape minerale transportate în recipiente la puncte de distribuție și servite exclusiv la orele stabilite de medic și cu ape minerale îmbuteliate și procurate din rețeaua comercială.

(2) Crenoterapia efectuată direct de la sursă necesită existența unei captări simple instalată cu un punct de servire sau existența unei buvete - captare mai reprezentativă din punct de vedere estetic - constructiv.

(3) În cazuri deosebite crenoterapia poate fi efectuată în pavilioane prevăzute cu spații de servire - eventual puncte de distribuție cu cadre medii sanitare, pe baza prezentării de către pacienți a prescripției medicale, în zone de consum al apelor în plimbări ușoare - terase libere sau acoperite sau spații dotate cu bănci și canapele, putând fi amenajate ghișee pentru vânzarea de recipiente și țevi-sugar necesare pentru ingestia apei în prize încete.

(4) Atât în cazul buvetelor cât și al pavilioanelor pot fi distribuite concomitent, după caz, ape minerale provenite din mai multe surse, prin robinete de serviciu separate.

(5) Pentru fiecare izvor trebuie să fie afișată denumirea acestuia și compoziția chimică a apei minerale captate.

(6) În funcție de prescripțiile medicale apele minerale terapeutice pentru crenoterapie pot fi consumate la temperatura sursei sau pot fi încălzite în recipiente, în instalații de tip bain-marie, încălzirea fiind efectuată de regulă la barurile de servire.

(7) Apele minerale terapeutice pentru cură internă care sunt îmbuteliate sunt supuse unei tehnologii speciale de îmbuteliere în conformitate cu normele specifice în vigoare, situație care determină stabilirea unui timp de păstrare în condiții adecvate - întuneric și temperaturi scăzute care nu trebuie să depășească 3 luni.

Art.133 - Captările din izvoare, a buvetele și pavilioanele trebuie să fie construite ținând seama de necesitatea utilizării unor materiale rezistente la coroziune - betoane cu dozaj puternic de ciment, piatra și marmura dură, bazaltul, sticla, oțelurile inox, alama, bronzul și altele asemenea.

Art.134 - (1) Cura internă cu ape minerale terapeutice -clorurate iodo-bromate, sulfuroase prin aerosolizări și inhalații se practică în încăperi special amenajate în cadrul unor baze de tratament, prin următoarele tipuri de proceduri:

a) individuale, care necesită lavoare, instalații de aerosoli-pulverizații, inhalații, gargarisme și scaune pentru pacienți;

b) în comun, care necesită încăperi etanșe echipate cu instalații de ultrasunete pentru producerea și distribuirea particulelor micronice de apă minerală utilizată pentru inhalații precum și scaune pentru 4 - 10 persoane odată pe procedură;

(2) Procedurile individuale de aerosolizări necesită instalarea fie a aparatelor care funcționează fără sursă de aer comprimat centralizate, fie a aparatelor puse în funcțiune și alimentate cu aer comprimat furnizat de un electrocompresor montat în încăperea corespunzătoare.

(3) Calcularea mărimii compresoarelor în funcție de numărul de posturi pe care le deservește se are în vedere norma de 25 litri aer/minut pentru fiecare post.

2. Principii și condiții balneotehnice pentru exploatarea și utilizarea nămolurilor terapeutice - peloizi

Art.135 - Exploatarea și utilizarea nămolurilor terapeutice - peloizi cuprinde următoarele procedee și tehnici diferențiate pentru fiecare categorie a acestor substanțe terapeutice:

- a) recoltare;
- b) sortare;
- c) depozitare - înmagazinare;
- d) pregătire;
- e) încălzire;
- f) transport;
- g) utilizare;
- h) evacuare din baza de tratament;
- i) recuperare pentru reutilizare în scopuri terapeutice.

Art.136 - Recoltarea nămolurilor terapeutice de lac cuprinde următoarele etape:

- a) balizarea parcelelor alese pentru exploatare;
- b) efectuarea de sondaje și amplasarea platformelor sau pontoanelor;
- c) recoltarea propriu-zisă, care poate fi manuală sau mecanizată, cu ajutorul instalațiilor de tip greifer amplasate pe platforme plutitoare sau pe pontoane;
- d) depozitarea în containere și transportarea cu ambarcațiuni speciale la mijloacele de transport auto care aprovizionează stațiile de distribuție către pavilioanele de tratament;
- e) efectuarea de sondaje pentru stabilirea eficacității exploatării, urmată, după caz, de mutarea platformelor în alte locuri de recoltare.

Art.137 - (1) Depozitarea nămolurilor terapeutice de lac trebuie să fie efectuată în rezervoare din beton sau metalice protejate cu pelicule de elastomeri, rășini epoxidice, silicați de sodiu și altele asemenea, construite îngropat sau la suprafața terenului, în funcție de situația locală.

(2) Rezervoarele pentru depozitarea nămolurilor terapeutice de lac trebuie să fie proiectate cu mai multe compartimente, cu posibilități de vizitare, spălare, întreținere și trebuie să fie bine etanșate și izolate termic.

(3) Capacitatea rezervoarelor pentru depozitarea nămolurilor terapeutice de lac se stabilește în funcție de necesități, deosebindu-se astfel următoarele tipuri:

- a) rezervoare pentru depozitare îndelungată - au deasupra un strat de apă din lac;
- b) rezervoare pentru consum zilnic - se amplasează de regulă în zona bucătăriei de nămol din baza de tratament.

(4) Nămolurile terapeutice de lac necesare pentru oncțiuni în aer liber se depozitează în rezervoare construite din beton, amplasate în incinta solarilor și alimentate cu cantitățile necesare pentru consumul de o zi - fără strat de apă deasupra.

Art.138 - Încălzirea pentru împachetări a nămolurilor terapeutice de lac trebuie să fie efectuată până la temperaturi care să nu altereze substanțele organice și volatile, între 45 și 50 grade C, utilizându-se, după caz, următoarele modalități:

- a) reactoare cu pereți dubli, având ca agent de încălzire apă caldă sau aburi de joasă presiune;
- b) încălzire electrică - pentru consumuri mici;
- c) încălzire cu apă caldă, utilizându-se sistemul bain-marie în recipiente mici de aproximativ 10l.

Art.139 - (1) Transportul nămolurilor terapeutice de lac în incinta bazei de tratament, la locurile de efectuare a procedurilor, se efectuează în funcție de capacitatea serviciului de terapie respectiv prin următoarele modalități:

- a) transport manual în recipiente deplasate cu cărucioare - gueridon;
 - b) transport semimecanizat prin sisteme transportoare electromecanice instalate în zona de servire a locurilor de tratament, cu încărcarea și preluarea manuală a recipientilor;
 - c) transport mecanizat, prin instalații de pompare -pompe cu melc;
- (2) Nămolurile terapeutice de lac transportate prin tehnicile prevăzute la alin.(1) se încălzesc de regulă la temperatura uzuală pentru tratament.
- (3) În cazul alimentării căzilor pentru băi cu nămol amestecat cu apă minerală acesta poate fi transportat în stare rece.

Art.140 - (1) Evacuarea nămolurilor terapeutice din bazele de tratament este efectuată avându-se în vedere recuperarea eventuală a unor cantități cât mai importante situație realizabilă prin depozitarea nămolului utilizat la împachetări în recipientă din material plastic transportabili pe cărucioare de mână, platforme și altele asemenea până la rezervoarele de colectare din care va fi preluat și îndepărtate.

(2) Evacuarea nămolului terapeutic de lac rezultat de la băi, aflat în stare fluidă, poate fi efectuată, în funcție de situația locală, prin conducte într-un rezervor de sedimentare de unde va putea fi evacuat ulterior, sau prin conductă specială direct în lacul din care a fost recoltat, în zone special stabilite în acest scop.

Art.141 - Recuperarea nămolului terapeutic de lac poate fi efectuată în situațiile în care, în anumite condiții de depozitare - bazine speciale sau în locurile în care a fost restituit, se produce autoepurarea și regenerarea corespunzătoare.

Art.142 - Având în vedere acțiunea corosivă a nămolurilor sapropelice însoțite de anumite cantități de apă minerală din lacul de origine, în serviciile de tratament cu aceste substanțe terapeutice trebuie să fie utilizate următoarele instalații și materiale:

- a) conducte de transport fabricate din PVC dur, oțel inox, țevi din poliesteri armați cu fibră de sticlă - tuburi Ropafs;
- b) pompe cu melc de comandă specială;
- c) paturi de împachetare din material plastic, comandă specială sau lemn impregnat și protejat cu peliculă din vopsele pe bază de rășini epoxidice;
- d) căzi fabricate din oțel inox, materiale plastice armate cu fibre de sticlă și eventual fontă emailată, protejate cu pelicule din rășini epoxidice aplicate periodic șpritzuire;
- e) armături și conducte fabricate din materiale rezistente la coroziune;
- f) conducte de evacuare fabricate din PVC sau asbociment;
- g) finisaje executate după cum urmează:
 - tencuieli pe bază de mortaruri cu dozaj puternic de ciment, cu adăugare de soluții hidrofobe de tip "apa stop";
 - pardoseli din placaje ceramice vitrificate;
 - tâmplărie interioară - uși, ferestre și altele asemenea, din aluminiu eloxat;
- h) mobilier care vine în contact cu recipientii și vasele de nămol - mese, tejghele, polițe și altele asemenea, construit cu blaturi protejate prin tablă de oțel inox, plăci de marmură, plăci ceramice și altele asemenea;
- i) containere de transport manuale sau de mică mecanizare fabricate din oțel inox sau PVC dur;
- j) recipiente de încălzire pentru tratament fabricați din oțel inox;
- k) dulapuri încălzitoare, cu aburi sau cu curent electric, pentru păstrarea recipientilor cu nămol cald un timp mai îndelungat, fabricate din oțel inox.

Art.143 - Modalitățile de utilizare a nămolurilor terapeutice de lac sunt următoarele:

- a) onționi reci urmate de expunere la soare și apoi spălare în spații amenajate de obicei în solarii, pe terase și în alte locuri asemenea;

- b) împachetări calde prin aplicații, generale sau parțiale, băi calde în căzi cu adaos de apă minerală terapeutică, cataplasme și tamponare vaginale;
- c) aplicații sub formă de extracte - partea apoasă - în terapeutică și cosmetică.

Art.144 - Recoltarea nămolurilor terapeutice de turbă se efectuează în conformitate cu natura zăcămintului;

- a) pentru turba de mlaștină se utilizează agrigate de recoltare - greifer cu cupe, autopurtate sau montate pe pontoane și vase de tip amfibie, materialul recoltat urmând a fi transportat la o bază de înmagazinare pentru sortare, depozitare, pregătire și distribuție la bazele de tratament;
- b) pentru turba uscată recoltarea se efectuează prin decopertare și recoltare manuală pe fâșii segmentate;

Art.145 - Sortarea nămolurilor terapeutice de turbă urmărește selecția a două categorii de turbă terapeutică:

- turbă nedescompusă cu un conținut ridicat de masă vegetală care, prin operațiunea de pregătire devine aptă pentru uscare și balotare în vederea distribuirii la bazele de tratament în vederea efectuării procedurilor de băi la cadă cu infuzii de turbă - conține substanțe eterice;
- turbă cu grad înalt de saturare care se distribuie la bazele de tratament sub formă inițială de recoltare - masă vegetală descompusă cu aspect de nămol, pentru proceduri de împachetări calde și eventual băi în diluție cu ape minerale terapeutice calde - sulfuroase sau sărate.

Art.146 - Depozitarea nămolurilor de turbă este efectuată prin următoarele modalități:

- a) pentru turba uscată - păstrare în depozite bine ventilate sub formă de baloturi transportabile;
- b) pentru turba nămolosă - păstrare în bazine-rezervoare din beton acoperite cu un strat de apă minerală pentru împiedicarea alterării, urmând ca preluarea din stația de depozitare și transportul la bazele de tratament să fie efectuate manual sau mecanizat prin pompe tip de noroi pentru furaje;

Art.147 - Pregătirea nămolurilor terapeutice de turbă pentru utilizare în diferite proceduri - turbă uscată pentru infuzii și turbă nămolosă pentru împachetări și băi la cadă, se efectuează în bucătării de pregătire existente în bazele de tratament fiind păstrată în rezervoare de mică capacitate pentru consum de zi, de unde se preia porționat pentru încălzire la temperaturile uzuale ale procedurilor respective.

Art.148 - Modalitățile de utilizare a nămolurilor terapeutice de turbă sunt următoarele;

- a) infuzii, prin următoarele metode:
 - opărire cu apă fierbinte în marmite pentru obținerea de esență de infuzii care este preluată în recipiente și transportată în căzile de baie unde se diluează cu apă minerală terapeutică
 - umezire parțială introducerea în săculeți de pânză rară și plasare direct în cada de baie
- b) băi generale cu turbă nămolosă încălzită prin bain - marie sau în reactoare cu apă caldă sau abur, similar cu sistemul de încălzire a nămolului sapropelic, procedură utilizată numai în situația în care există posibilitatea instalării de căzi comandă specială cu scurgere de minimum 70 mm, amplasate cu slutul de scurgere într-un recipient colector montat în pardoseală în directă legătură cu conducta de evacuare de minimum 125 mm diametru.

Art.149 - Consumurile de nămol terapeutic de turbă se stabilesc după baremul următor:

- a) turbă uscată pentru infuzii = 5 Kg pentru o procedură de băi generale la cadă, la care se adaugă apa minerală terapeutică necesară potrivit capacității căzii;
- b) turbă nămolosă = 15 Kg pentru o împachetare și 25 Kg pentru băi în cadă.

Art.150 - (1) Evacuarea turbei utilizate se efectuează fără a se avea în vedere recuperarea în scopuri terapeutice, aceasta putând fi utilizată numai pentru altă destinație - îngrășământ agricol.

(2) Turba rezultată în urma tratamentelor cu împachetări calde se colectează pentru evacuare într-un rezervor sau în containere mobile de capacitate mică, urmând ca acestea să fie încărcate pe autoplatforme și transportate la locul de evacuare.

Art.151 - (1) Având în vedere asocierea pentru tratamente a nămolurilor terapeutice de turbă cu apă minerală, materialele, conductele, armăturile și orice alte utilaje cu care acestea vin în contact direct să fie protejate anticorrosiv.

(2) Măsurile de protecție anticorrosivă trebuie să fie aplicate și pentru spațiile în care se desfășoară procesul de utilizare al nămolurilor terapeutice de turbă - similar cu indicațiile referitoare la utilizarea nămolurilor sapropelice.

Art.152 - (1) Nămolurile minerale care pot fi utilizate în terapeutică sunt următoarele:

- a) nămoluri minerale care provin din decantarea apelor minerale debitate de sonde în rezervoarele de acumulare;
- b) nămoluri minerale care provin din depozite argiloase naturale;
- c) nămoluri minerale care provin din aluviuni ale apelor curgătoare.

(2) Nămolurile minerale provenite din depozite argiloase naturale și din aluviuni ale apelor curgătoare devin utilizabile în scopuri terapeutice numai după o prealabilă pregătire - malaxare cu ape minerale concentrate cloruro-sodice și sulfuroase.

Art.153 - Recoltarea nămolurilor minerale se efectuează de obicei manual, ținându-se seama de condițiile de zăcământ care nu permit utilizarea unor mijloace mecanice.

Art.154 - Pregătirea nămolurilor minerale se efectuează în malaxoare obișnuite sau manual în mici rezervoare deschise în care masa nămolosă se amestecă cu apă minerală terapeutică, rece sau caldă, până când aceasta se transformă într-o pastă moale potrivită pentru efectuarea procedurii, încălzirea la temperatura uzuală - între 40 și 45 grade C, fiind efectuată ca și cea a nămolurilor sapropelice.

Art.155 - Depozitarea nămolurilor minerale se efectuează în rezervoare construite din beton, compartimentate, închise, cu posibilități de vizitare și dotate cu instalații pentru alimentare cu apă minerală ca strat de protecție împotriva degradării prin uscare, avându-se în vedere că este contraindicată utilizarea nămolurilor argiloase recondiționate de la starea uscată.

Art.156 - Nămolurile minerale se utilizează în terapeutică pentru tratamente balneare prin aplicații și împachetări calde și mai rar pentru onțțiuni în aer liber.

Art.157 - Consumul în scopuri terapeutice de nămol mineral este de aproximativ 5 Kg pentru o împachetare generală.

Art.158 - (1) Evacuarea nămolurilor minerale utilizate se efectuează avându-se în vedere posibilitatea reutilizării acestora după recuperare și pregătire prealabilă conform tehnologiei specifice.

(2) Avându-se în vedere posibilitatea recuperării și reutilizării nămolurilor minerale, favorizată de structura și compoziția fizico-chimică a acestora, bazele de tratament trebuie să fie dotate cu rezervoare pentru redepozitare, având deasupra un strat de apă minerală de preferință cloruro-sodică concentrată.

Art.159 - Având în vedere acțiunea corosivă a nămolurilor terapeutice, în bazele de tratament trebuie să fie aplicate măsurile de protecție prevăzute la art.161 al prezentelor norme.

3. Principii și condiții balneotehnice pentru exploatarea și valorificarea gazelor terapeutice

Art.160 - Exploatarea și utilizarea gazelor terapeutice cuprinde următoarele procedee și tehnici:

- a) captare;
- b) înmagazinare-distribuție;
- c) consum de gaz;
- d) evacuare.

Art.161 - (1) Captarea gazelor terapeutice este efectuată prin utilizarea unei tehnologii specifice care permite colectarea emanațiilor naturale sau din sonde forate, înmagazinarea acestora într-un recipient tampon și distribuția prin cădere liberă sau pompare la consumator.

(2) În cazul degazeificării apelor minerale dioxidul de carbon se înmagazinează în recipienti de unde poate fi condus și utilizat direct în rețeaua consumatorului terapeutic sau în instalații de îmbuteliere sub presiune în vederea utilizării în scopuri industriale sau terapeutice.

(3) Având în vedere prezența în compoziția gazului mofetarian pe lângă dioxidul de carbon în concentrație de peste 90% și a altor gaze, în principal gaz metan, în situațiile în care concentrația acestei substanțe este mai mare se procedează la instalarea unui separator de gaz.

Art.162 - (1) Înmagazinarea-distribuția prealabilă a gazelor terapeutice nu este necesară în cazul mofetariilor amenajate în bazele de tratament din stațiuni, care utilizează dioxid de carbon colectat direct din emergență.

(2) În situația în care mofetariile sunt amenajate la distanță de captarea gazelor terapeutice trebuie să se construiască un recipient-rezervor în care dioxidul de carbon să poată fi înmagazinat cu sau fără presiune în funcție de debitul sursei și de capacitatea mofetariului respectiv.

(3) În situația stocării sub presiune, dioxidul de carbon este dirijat în mofetariu, cu debite controlate prin intermediul unor dispozitive de reglare și reducere a presiunii.

(4) Introducerea dioxidului de carbon în mofetariu trebuie să fie efectuată obligatoriu prin partea inferioară a acestuia, instalația de alimentare trebuie să fie prevăzută cu armături de închidere, reglaj și evacuare a gazului pentru a se putea efectua lucrările de întreținere necesare, preîntâmpinarea turbulențelor fiind realizată prin reducerea vitezei gazului sub 0,1 m/sec.

Art.163 - (1) Instalațiile de distribuție a dioxidului de carbon în mofetarii cuprin următoarele componente:

- a) canale și conducte pentru alimentarea și golirea spațiilor de balneatie, fabricate din mase plastice, tablă protejată cu vopsele anticorrosive, asbociment și altele asemenea;
- b) armături metalice;
- c) agregate pentru vehicularea gazelor, în cazul înmagazinării și distribuției sub presiune;

(2) În cazul utilizării dioxidului de carbon înmagazinat în butelii sub presiune ridicată trebuie să fie prevăzute dispozitive de încălzire a reductorului de presiune și a duzelor de distribuție în scopul evitării înghețării acestora.

Art.164 - (1) Transportul gazelor terapeutice provenite din surse naturale se poate realiza prin gravitație, cu excepția situațiilor în care relieful terenului impune efectuarea transportului mecanizat realizat de preferință prin crearea de depresiuni de 0,1 - 0,2 atmosfere.

(2) Materialele utilizate pentru transportul gazelor sunt reprezentate de conducte cu diametre mari, cuprinse între 90 și 220 mm, bine etanșate, fabricate din PVC sau din tablă galvanizată.

Art.165 - (1) Evacuarea gazelor din mofetarii se efectuează în mod continuu, prin prea plin, în funcție de procesul propriu-zis de tratament sau pentru golirea periodică a spațiilor de balneatie pentru intervenții tehnice sau pentru curățire și igienizare.

(2) Orificiile de evacuare de la prea plin nu trebuie să practice în exterior în direcția vânturilor dominante.

(3) Golirea totală a spațiilor de balneatie se efectuează prin sifonul de pardoseală, prin care se evacuează apa și gazele.

Art.166 - (1) Mofetariile sunt amenajări tehnice în formă de amfiteatru, cu contur poligonal, pătrat, oval sau rotund, cu număr variat de trepte - gradene, care permit o poziție comodă a pacientului în timpul tratamentului.

(2) Mofetariile instalate direct pe sursă, umede sau uscate, după caz, se construiesc din beton, piatră, cărămidă, lemn și trebuie să fie prevăzute cu gradene interioare pentru diferite înălțimi.

(3) Mofetariile trebuie să fie prevăzute cu sisteme de avertizare a nivelului gazelor în locurile de balneatie, automatizate sau prin observații și manevre directe.

(4) Mofetariile alimentate cu gaze de la distanță se construiesc cu locuri de balneatie amenajate pentru mai multe persoane odată sau individuale, fiind necesară existența unui dispecerat care organizează și supraveghează atât seriile de balneatie ale pacienților cât și instalațiile de alimentare, avertizare, evacuare și altele asemenea.

(5) Structura constructivă și componența în plan a mofetariilor este specifică factorului terapeutic respectiv - gaze terapeutice, o asemenea structură putând să fie amenajată izolat ca pavilion de sine stătător sau să fie cuprinsă într-o bază de tratament complexă.

(6) Capacitatea unui mofetariu este de maximum 30 - 50 persoane concomitent, având în vedere că durata unei proceduri este de 25 - 30 minute și că aceasta nu este urmată de altă procedură asociată.

(7) Vestimentația pacienților cărora li se recomandă băi mofetice este confecționată din țesături rare din bumbac sau lână pentru a permite contactul cât mai complet al organismului uman cu gazele mofetariene.

(8) Ventilația spațiilor de balneatie este realizată combinat prin două modalități: suprafețe deschise prevăzute cu jaluzele reglabile și orificii de absorbție cu prizele de aer la nivelul pardoselii, respectiv la nivelul gazului din mofetariu.

9) În scopul favorizării ventilației naturale, nu trebuie să fie permisă dezvoltarea unei păături dese de vegetație în spațiile din vecinătatea mofetariilor.

10) Iluminarea mofetariilor este efectuată cu corpuri de iluminat fluorescente, etanșe, cu acționare de la punctul de dispecerat.

11) Încălzirea spațiilor de balneatie în incinta mofetariilor este realizată prin radianți electrici, restul spațiilor fiind încălzite prin sisteme centrale obișnuite.

12) În cazul încălzirii mofetariilor cu sobe, focarele trebuie să fie manipulate din exterior, cu asigurarea prizei de aer.

CAPITOLUL VI

NORME TEHNICE PENTRU APLICAREA CLIMATOTERAPIEI ÎN ROMÂNIA

1. Generalități

Art.167 - (1) Climatoterapia este un mijloc terapeutic care utilizează acțiunea biologică a factorilor climatici în scopul reconfortării și al întăririi capacității de muncă și a sănătății.

(2) Factorii climatici cu acțiune terapeutică prevăzuți la art.82 al prezentelor norme acționează complex asupra organismului expus direct acțiunii acestora, obținându-se un efect terapeutic maxim în condițiile în care procedurile climatoterapeutice sunt aplicate dozat, progresiv, în conformitate cu indicațiile medicilor de specialitate.

2. Amenajări și instalații pentru valorificarea potențialului terapeutic al bioclimiei României

Art.168 - Amenajările și instalațiile pentru valorificarea potențialului terapeutic al bioclimiei României trebuie să fie realizate în conformitate cu următoarele normative:

- a) normative pentru amplasări - amenajări și instalații pentru aplicarea procedurilor climatice în zona bioclimatică de munte: normativ pentru amenajarea teraselor, normativ pentru amenajarea aerosolariilor, normativ pentru amenajarea drumurilor pentru cura de teren;
- b) normative pentru amplasări - amenajări și instalații pentru aplicarea procedurilor climatice în zona bioclimatică de dealuri: normativ pentru amenajarea teraselor, normativ pentru amenajarea solariilor, normativ pentru amenajarea drumurilor pentru cura de teren;
- c) normative pentru amplasări - amenajări și instalații pentru aplicarea procedurilor climatice în zona bioclimatică de stepă: normativ pentru amenajarea aerosolariilor
- normativ pentru amenajarea drumurilor pentru cura de teren
- d) normative pentru amplasări - amenajări și instalații pentru aplicarea procedurilor climatice în zona bioclimatică a litoralului maritim:
- normativ pentru aerosolarii artificiale organizate și amplasate pe malul mării
- normativ pentru aplicarea curei de teren pe litoralul maritim

Art.169 - (1) În zonele climatice de munte, cu altitudini între 700 și 2000 m climatoterapia se aplică în tot cursul anului prin aeroterapie, băi de aer și de soare și cură de teren.

(2) În scopul obținerii efectului terapeutic maxim și al valorificării potențialului bioclimatic local, locurile pentru aplicarea procedurilor trebuie să fie astfel amplasate și amenajate încât să se mențină starea de confort termic a persoanelor expuse la aer și la soare, indiferent de condițiile sezoniere și de starea vremii.

Art.170 - (1) Aerohelioterapia în zonele climatice de munte este aplicată în următoarele locuri:

- a) terase situate în incinta construcției sanatoriale;
 - b) aerosolarii situate pe teritoriul localității.
- (2) Amenajarea teraselor trebuie să corespundă următoarelor cerințe:
- a) amplasare la parter, etajul I sau cel mult etajul II al construcției sanatoriale;
 - b) orientare către sud - sud est
 - c) poziție peisagistică cu efect reconfortant;
 - d) suprafață suficientă pentru expunerea la aer și la soare a unui număr de maxim 20-25 persoane, respectiv 4 m.p. pentru o persoană;

- e) construirea din beton, cărămidă și altele asemenea a 1-3 pereți externi cu înălțime de 1 m, cu balustradă de lemn, completate în partea superioară cu pereți glisanți sau ferestre glisante, acoperiți cu sticlă translucidă;
 - f) construirea în 1/2 externă a terasei a unui acoperiș de sticlă rabatabil realizat în partea internă din material - lemn, PVC și altele asemenea, rabatabil după caz;
 - g) podea acoperită cu dușumea din material lemnos sau PVC; amenajarea în pereții interiori a locurilor pentru instalarea de calorifere, pentru 1-3 prize electrice, precum și pentru amplasarea aparaturii meteorologice, la înălțimea de 1,5 m;
 - h) dotarea cu încăperi anexe: grupuri sanitare, garderobe, debarale;
 - i) dotare cu păaturi, șezlonguri, saltele, cearșafuri, pleduri, perne, saci îmblăniți sau căptușiți, umbrele de masă, mese, scaune;
 - j) dotarea cu aparatură medicală potrivit normelor referitoare la cabinetele de medicină generală și cu aparatură meteorologică pentru dozarea procedurii climatice: termometru de perete gradat între 20 - 50 grade C, higrometru, anemometru, psihrometru.
- (3) Instalațiile auxiliare ale teraselor trebuie să cuprindă sisteme de încălzire centrală sau electrică și iluminare electrică, numărul surselor de căldură fiind calculat pentru menținerea unei temperaturi a aerului situată între 17 - 21 grade C.
- (4) Amenajarea aerosolariilor trebuie să corespundă următoarelor cerințe:
- a) amplasare pe teritoriul localității în condiții ambiante bine însoțite în tot cursul anului într-un cadru peisagistic reconfortant, protejate de curenți de aer de mare intensitate, în vecinătatea unor microzone acoperite cu arbori, arbuști și altă vegetație, în afara unor surse de poluare a aerului;
 - b) suprafață suficientă pentru expunerea la aer și soare a unui număr de 20 - 25 persoane, respectiv 4 m.p. pentru o persoană;
 - c) construirea de pereți delimitatori din material lemnos sau PVC, cu o înălțime de 2 m, prevăzuți cu poartă de acces;
 - d) podea de lemn sau podium situat la 20 - 30 cm înălțime de la sol, acoperit cu PVC;
 - e) acoperiș din sticlă, rabatabil după caz, sau copertină din pânză;
 - f) dotare în conformitate cu prevederile art.170 alin.(2) lit.i) și j) din prezentele norme;
 - g) iluminare electrică, după caz;
 - h) dotarea cu încăperi anexe- grupuri sanitare, garderobe, situate în vecinătate.
- Art.171** - Amenajarea drumurilor pentru cura de teren pe teritoriul localității sau în imediata vecinătate a acesteia, în zonele climatice de munte, trebuie să corespundă următoarelor cerințe:
- a) amplasare adaptată la condițiile de relief - de însoțire și înclinare a pantelor, la vegetație și la natura solului;
 - b) cadru peisagistic reconfortant;
 - c) traseu situat la distanță de surse de poluare;
 - d) condiții meteorologice suportabile de către pacienți - umezeală moderată a aerului, lipsa curenților puternici, strat subțire de zăpadă;
 - e) evitarea locurilor în care se formează gheață și polei;
 - f) înclinarea maximă a pantelor de 15 - 20 grade, distanțe de parcurs între 100 și 2000 m cu marcaje ale traseului la distanțe de 50 - 100 m, lățime cuprinsă între 0,75 - 2 - 3 m, după caz;
 - g) suprafață asfaltată sau cu pietre de râu, nisip, pământ, iarbă;
 - h) delimitare cu arbori, liziere de pădure, arbuști plantați;

- i) amplasarea, la distanțe de 50 - 100 m, în conformitate cu profilul de boală indicat, vârsta persoanelor, conformația terenului, a unor bănci din material lemnos pentru 3 - 4 persoane, prevăzute cu umbrare în formă de grilaj sau copertină și cu mese.

Art.172 - (1) În zona bioclimatică de dealuri climatoterapia se aplică în tot cursul anului atât pentru odihnă cât și în completarea balneoclimatoterapiei, utilizându-se aerohelioterapia și cura de teren pe terase, aerosolarii și, respectiv, pe drumuri special amenajate.

(2) Amenajarea teraselor în zonele bioclimatice de dealuri trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la art.170 alin.(2) și (3) din prezentele norme.

(3) Amenajarea aerosolariilor în zonele bioclimatice de dealuri trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la art.170 alin.(4) din prezentele norme, cu următoarele mențiuni suplimentare:

- a) în cazul amplasării pe malul unor ape curgătoare pe o plajă naturală sau artificială amenajată prin lucrări de curățire și denivelare aerosolariile trebuie să fie prevăzute cu încăperi anexe - grupuri sanitare, garderobe, cu sursă de curent electric, dotările fiind limitate la șezlonguri, scaune, mese, umbrele și aparatură meteorologică;
- b) podium situat la 30 - 50 cm înălțime de la sol, prevăzut cu acoperiș tip grilaj din material lemnos;
- c) în cazul amenajării aerosolariilor în jurul unor piscine, suprafața acestora trebuie să fie delimitată prin pereți, dotările fiind cele prevăzute la art.170 alin.(2) lit.i și j din prezentele norme.
- d) amenajarea drumurilor pentru cura de teren în zonele climatice de dealuri trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la art.190 din prezentele norme.

Art.173 - În zonele bioclimatice de stepă climatoterapia poate fi aplicată în două regimuri diferite;

- a) în sezonul rece - octombrie - mai, prin aeroterapie și cură de teren, amenajările necesare respectând cerințele prevăzute la art.170 alin.(2) și la art.171 din prezentele norme;
- b) în sezonul cald - iunie - septembrie, prin băi de aer și băi de soare efectuate cu respectarea cerințelor referitoare la amplasările, amenajările și instalațiile specifice din prezentele norme, la aceste proceduri putând fi adăugate imersii în apă - lacuri, piscine, onțiuni cu nămol rece și altele asemenea.

Art.174 - Amenajarea aerosolariilor în zonele bioclimatice de stepă, pe malurile lacurilor și apelor curgătoare, în interiorul unor parcuri, în jurul unor piscine, trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la art.170 alin.(4) din prezentele norme, cu următoarele mențiuni suplimentare:

- a) încălzirea, după caz, a apei din piscine, în situația în care aceasta provine din lacuri;
- b) acoperirea solului cu un strat cu grosime de aproximativ 20 - 30 cm de nisip fin granulat de culoare deschisă;
- c) dotarea cu grupuri sanitare și dușuri cu apă curentă încălzită;
- d) delimitarea căilor de acces dintre sanatorii și aerosolarii prin umbrare și bănci amplasate la distanță de 50 - 100 m una de alta;
- e) dotare cu instalații pentru aducerea la cunoștința pacienților a indicațiilor expunerii la aer și la soare - difuzoare, aparate radio, panouri pentru afișaj și altele asemenea;
- f) delimitarea unei microzone umbrită natural - arbuști, liziere de arbori, cu acces direct de pe plajă;

Art.175 - Aerosolariile amplasate pe malurile lacurilor și ale apelor curgătoare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) amenajarea pentru expunerea femeilor, bărbaților, copiilor și mamelor cu copii mici a unui număr de patru suprafețe bine delimitate, pentru fiecare fiind realizate următoarele amenajări: acces direct la malul lacului, scară de lemn pentru intrare, în apă, fund de lac curățat și netezit oblic de la 0,15m la 1,5 m adâncime, trei pereți delimitatori din material lemnos, prevăzuți cu un spațiu deschis în partea inferioară, la distanță de 20 - 30 cm distanță de la sol;
- b) amenajarea unei suprafețe suficientă pentru expunerea la soare a unui număr de 30 - 40 persoane, respectiv 4 m.p. pentru o persoană;
- c) acoperirea solului cu un strat cu grosime de 50 cm de nisip fin granulat de culoare deschisă;
- d) dotare cu bănci din lemn amplasate pe laturile aerosolariului, cu căzi pentru depozitarea nămolului terapeutic, cu șezlonguri și umbrele;
- e) amenajarea unui podium de lemn cu înălțime de 20 - 30 cm de la suprafața solului, cu latura de 5 - 6 m, cu acoperiș din lemn, 1/2 din grilaj, sau copertină de pânză, continuat cu încăperi anexe - cabinet medical, grup sanitar, garderobă și cu încăpere pentru odihnă, 4 m.p. pentru o persoană, prevăzută cu paturi și inventar moale - saltele, cearșafuri, perne;
- f) dotarea plajelor cu dușuri cu apă curentă încălzită și cu instalații de canalizare și scurgere a apei;
- g) dotarea încăperilor anexe cu prize pentru alimentare cu curent electric și cu surse de alimentare cu apă potabilă.

Art.176 - Amenajarea drumurilor pentru cura de teren în zonele bioclimatice de stepă trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art.190 din prezentele norme, la care se adaugă amplasarea în microzone delimitate cu arbori sau arbuști în condiții microclimatice însoțite, alternând cu porțiuni de drum umbrite și bine protejate de curenți de aer, prevăzute cu bănci amplasate la 50 - 100 m distanță între ele și acoperite cu umbrare de lemn cu grilaj sau cu copertine.

Art.177 - În zona bioclimatică a litoralului marin climatoterapia se aplică în condițiile prevăzute pentru bioclimatul de stepă, la care se adaugă amplasarea și amenajarea teraselor în sezonul rece în conformitate cu prevederile art.170 alin.(2) și (3) și orientarea spre malul mării - sud, sud-est, est.

Art.178 - Aerosolariile artificiale organizate pe malul mării trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- a) amplasare în vecinătatea malului mării și a plajelor, în condiții microclimatice însoțite, ferite de curenți puternici de aer;
- b) delimitare, după caz, a zonelor pentru bărbați, femei, copii prin pereți construiți din lemn și prevăzuți în părțile inferioare cu spații deschise pentru aerisire;
- c) laturi delimitate prin garduri vii din arbori sau arbuști;
- d) amenajare fără îngrădire în vecinătatea sanatoriilor și a spațiilor verzi din apropierea acestor unități;
- e) amenajare în perimetrul aerosolariilor a piscinelor cu apă de mare sau cu apă potabilă încălzită
- f) suprafață acoperită cu un strat cu grosime de 0,50 m de nisip fin granulat, de culoare deschisă;
- g) dotare cu șezlonguri, scaune, mese, paravane mobile, umbrele și altele asemenea;

h) amplasarea pe una din laturi a unei clădiri tip cabană pentru funcționarea unui cabinet medical dotat cu aparatură medicală necesară pentru acordarea primului ajutor medical în caz de înec, insolație, arsuri solare și cu inventar moale

Art.179 - Amenajarea drumurilor pentru cura de teren în zona bioclimatică a litoralului marin trebuie să corespundă în general cerințelor prevăzute pentru celelalte zone bioclimatice, cu următoarele mențiuni suplimentare:

- a) amplasare mai ales pe malul mării, pe faleză, pe malul lacurilor, în parcuri;
- b) amplasare de bănci pe marginea drumurilor, în număr mai mare în zona falezelor, prevăzute cu umbrare și, după caz, cu paravane mobile cu dimensiuni 1/1,5 m împotriva vântului.

CAPITOLUL VII

NORME TEHNICE PENTRU AMENAJAREA UNOR SPAȚII DE TRATAMENT ÎN SALINE

1. Generalități

Art.180 - În sensul prezentelor norme tehnice salinele sunt definite ca escavații executate în scopul exploatării masivelor de sare, având forme variate de galerii, alveole și altele asemenea, delimitate de pereți și tavane, legate între ele prin puțuri pentru circulația în sens vertical sau prin galerii în rampă pentru circulația în sens orizontal până la mina propriu zisă.

Art.181 - (1) Spațiile de tratament în saline sunt incluse în structura unităților balneo-sanatoriale din exterior care asigură primirea pacienților, alimentația și unele tratamente asociate.

(2) Capacitatea de cazare a unităților balneo-sanatoriale se stabilește și în funcție de capacitatea spațiilor organizate în subteran.

Art.182 - Amplasarea unităților balneo-sanatoriale din exterior se stabilește de regulă în zone cât mai apropiate de saline, amplasarea putând fi și la distanță dacă sunt asigurate căile de acces și mijloacele de circulație necesare transportului pacienților.

Art.183 - În spațiile de tratament din saline pot avea acces atât pacienți din unitățile balneo-sanatoriale cât și pacienți cărora li se recomandă tratament ambulatoriu (cazare neorganizată).

2. Amenajarea și funcționarea spațiilor de tratament în saline

Art.184 - (1) Spațiile pentru amenajări de cură și altele asemenea trebuie să fie proiectate în funcție de situațiile existente în subteran, existând următoarele modalități de partajare:

- a) amenajări în spații mari care necesită diferite delimitări prin elemente constructive proiectate ca atare;
- b) amenajări în alveole și galerii de mici dimensiuni care necesită mici lucrări de structurare și finisare.

(2) Instalațiile, anexele și dotarea cu aparatură sunt similare în ambele tipuri de spații prevăzute la alin.(1):

- a) în cazul salinelor cu spații mari construcțiile destinate repausului pacienților, servirii mesei, jocurilor intelectuale și micilor divertismente, precum și cabinetele

medicale se amenajează sub forma unor camere construite din panouri termoizolante și prevăzute cu instalații de iluminat, încălzire și ventilație;

- b) în cazul salinelor cu spații alveolare și galerii de mică înălțime parațările trebuie să fie efectuate numai pentru izolare în confort termic și fonic, în special în locurile în care sunt continuate și activitățile curente de exploatare a sării;
- (3) Activitatea de partajare a zonelor terapeutice din saline trebuie să fie avute în vedere măsuri de sectorizare a spațiilor separate pentru adulți și pentru copii.

Art.185 - În spațiile de tratament organizate în saline se disting următoarele categorii de flux funcțional:

- a) circuit de acces în salină, asigurat prin circulație în sens vertical prin ascensor sau, după caz, pe rampă înclinată;
- b) circuitul pacienților;
- c) circuitul personalului medical și pentru servicii, asigurat prin căile de acces ale pacienților, având la suprafață traseu prealabil prin vestiare cu grupuri sanitare;
- d) circuitul materialelor.

Art.186 - Principiile de proiectare și organizare a spațiilor de tratament în saline sunt următoarele:

- a) stabilirea legăturilor funcționale specifice cu unitățile balneo-sanatoriale de la suprafață;
- b) respectarea unui program specific care să corespundă funcțiilor spațiilor respective:
- c) sejur în ambianță de repaus: - odihnă activă, divertisment, servire a mesei, mic bar, bufet, somn de zi și de noapte;
- d) sejur în condiții de mișcare, plimbări în subteran, practicare de jocuri sportive și de exerciții de gimnastică de ansamblu, control medical, supraveghere și îndrumare medicală.

Art.187 - (1) Elementele componente ale spațiilor de tratament din saline sunt următoarele:

- a) încăperi, spații și servicii pentru primirea, accesul, distribuția și circulația pacienților - săli de așteptare și odihnă, mici bufete cu servire de ape minerale terapeutice, dispecerate, puncte de prim ajutor, grupuri sanitare;
- b) încăperi și spații de lucru pentru efectuarea procedurilor de cură, control și îndrumare medicală;
- c) spații și amenajări auxiliare tratamentului în saline - terenuri sportive, minigolf, tenis, popice, tir distractiv și altele asemenea;
- d) încăperi pentru activități tehnice și administrativ - gospodărești - ateliere, depozite de materiale și altele asemenea, precum și pentru personalul de specialitate și servicii.
- (2) Încăperile și spațiile amenajate în saline trebuie să fie dotate cu scaune, fotolii, birouri, canapele medicale, dulapuri pentru instrumentar, mese de șah cu scaune, aparatură de video-proiecție și altele asemenea.
- (3) În situațiile în care anumiți pacienți adaptați la temperaturile scăzute din saline doresc să se odihnească pe șezlonguri sau cușete amenajate în afara spațiilor încălzite sau climatizate, dispeceratul de îndrumare medicală trebuie să le asigure acestora inventar moale special - păaturi, glugi vătuite, saci de dormit, încălțăminte caldă și altele asemenea.

CAPITOLUL VIII

NORME TEHNICE PENTRU FUNCȚIONAREA SERVICIILOR DE RECUPERARE MEDICALĂ

1. Generalități

Art.188 - În sensul prezentelor norme serviciile de recuperare sunt unități sanitare care asigură realizarea programelor de recuperare cu ajutorul factorilor fizici și a factorilor asociați.

Art.189 - Principalele funcțiuni ale serviciilor de recuperare pentru pacienți sunt:

- a) grupul funcțiunilor de acces-primire a pacienților;
- b) grupul funcțiunilor de consultații și explorări medicale;
- c) grupul funcțiunilor de terapie specializată;
- d) grupul funcțiunilor de serviciu și tehnico-administrative;
- e) grupul de dotare și amenajări exterioare;
- f) grupul de asigurare a urgențelor și a gărzilor medicale.

Art.190 - Legăturile de flux tehnologic între grupurile de funcțiuni prevăzute la art.189 sunt următoarele:

- a) accesul pacienților în spațiile de primire și trecerea în zona de consultații, explorări funcționale și determinări de laborator, urmate de distribuția în incinta spațiilor de tratament prin filtrul vestiar - grupuri sociale - băi și grupuri sanitare;
- b) efectuarea procedurilor de relaxare, încălzire, decontractare, stimulare;
- c) mobilizări individuale și ulterior în grup prin aplicații conjugate de hidrokinetoterapie și kinetoterapie;
- d) exerciții globale sintetice de grup și reeducare a mersului;
- e) aplicații adjuvante de fizioterapie, după caz;
- f) ergoterapie pentru reeducarea deprinderilor și mișcărilor uzuale.

Art.191 - (1) Componentele în plan ale funcțiunilor prevăzute la art.189 sunt următoarele:

- a) pătrunderea pacienților din unități sanitare cu paturi sau din unități sanitare de asistență medicală ambulatorie în bazele de recuperare;
- b) accesul în circulația centrală reprezentată prin holuri dimensionate pentru un număr de persoane echivalent cu 1/5 din numărul pacienților care frecventează baza într-un interval de timp de 7 ore/zi și dotate cu mobilier adecvat pentru așteptare și repaus, permițând totodată accesul pacienților la serviciile de planificare a procedurilor, la serviciile de dispecerat și la grupurile sanitare publice;
- c) accesul pacienților, prin circulație în sens orizontal sau vertical, la grupul cabinetelor de consultații, precum și la laboratoarele de explorări funcționale, motorii și cardiorespiratorii și la laboratoarele de recoltări și efectuări de analize medicale.

(2) Dotarea și echiparea cabinetelor și laboratoarelor prevăzute la alin.(1) se asigură în conformitate cu reglementările Ministerului Sănătății.

Art.192 - Accesul pacienților în bazele de recuperare se realizează concomitent sau diferențiat pe sexe urmând trecerea spre spațiile de tratament prin vestiare prevăzute cu cabine de dezbrăcare, serviciu de primire-predare a lenjeriei și a obiectelor personale, grupuri sanitare, lavoare și dușuri cu accesibilitate dublă pentru pacienți îmbrăcați și dezbrăcați și cu uscătoare cu aer cald pentru păr și mâini.

2. Serviciile din structura bazelor de recuperare

Art.193 - (1) Serviciul procedurilor pregătitoare cuprinde o încăpăre boxate prin paravane fabricate din materiale lavabile și mobilată cu paturi pentru masaj, împachetări cu parafină și altele asemenea, precum și spații anexe cu lavoare și dușuri și un depozit pentru pregătirea parafinărilor a cărui ventilație trebuie să fie foarte eficientă.

(2) Posturile de tratament la pat trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

- a) dotare cu măsuțe cu sertare, taburete și dulapuri pentru lenjerie;
- b) pardoseală preferabil realizată din plăci ceramice;
- c) pereți placați cel puțin până la înălțimea ușilor cu plăci de faianță;
- d) plafoane zugrăvite cu vopsele lavabile;
- e) tâmplărie preferabil metalică (din aluminiu);
- f) încălzire cu radiatoare;
- g) iluminat fluorescent;
- h) ventilație combinată, mecanică și naturală.

(3) Încăperea pentru pregătirea parafinei trebuie să fie dotată cu încălzitor electric al acestei substanțe, cu dulap metalic încălzit pentru depozitarea cataplasmelelor și un rastel metalic pentru tăvile cu parafină turnată.

Art.194 - (1) Serviciul procedurilor de mobilizare individuală și de grup prin hidrokinetoterapie și kinetoterapie cuprinde următoarele spații:

- a) o încăpăre boxată pentru kinetoterapie individuală, pentru exerciții de scripetoterapie, mecanoterapie, vibromasaje, elongații.
- b) o încăpăre comună, partajată prin paravane lavabile, pentru hidrokinetoterapie în căzi fluture, treflă, paralelipipedice pentru extensii în apă, bazine de tip special prevăzute cu instalații de duș subacvatic.

(2) Încăperile prevăzute la alin.(1) trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

- a) pardoseli lavabile din ceramică antiderapantă;
- b) pereți și tavane complet faianțate;
- c) plafoane prevăzute cu izolații hidrofuge și protejate cu vopsele lavabile;
- d) tâmplărie metalică din aluminiu sau din lemn impregnat cu uleiuri minerale;
- e) încălzire asigurată prin suflante de aer cald sau prin radiatoare mascate;
- f) iluminat de tip etanș, cu lămpi fluorescente;
- g) ventilație mecanică combinată cu naturală organizată;
- h) alimentare cu apă rece și caldă astfel calculată încât să fie asigurată primenirea permanentă a apei de baie prin instalația de pre-aplin.

(3) Având în vedere producerea unei solicitări importante a organismului pacienților determinată de aplicarea procedurilor de hidrokinetoterapie cu durata de aprox.50 - 60 minute, mai ales când ședințele sunt precedate sau combinate cu proceduri de termoterapie, spațiile în care se aplică aceste tratamente trebuie să fie prevăzute cu o sală de odihnă prevăzută cu paturi și cu mobilierul necesar.

Art.195 - (1) Serviciul procedurilor pentru efectuarea exercițiilor globale sintetice de grup și reeducarea mersului cuprinde săli de kinetoterapie dimensionate pentru o capacitate de 9-11 persoane concomitent, fiind prevăzute cu diferite aparate și dispozitive.

(2) Sălile prevăzute la alin.(1) trebuie să corespundă următoarelor cerințe:

- a) pardoseli plane acoperite cu mochetă;
- b) lambriuri din lemn;
- c) plafoane și finisaje zugrăvite cu vopsele lavabile;
- d) iluminat uniform în toată încăperea, cu corpuri de iluminat mascate în scafe;
- e) ventilație mecanică și naturală organizată;
- f) încălzire cu radiatoare de tip calorifer.

Art.196 - (1) Serviciul procedurilor adjuvante de fizioterapie cuprinde de regulă încăperi pentru dușuri terapeutice, încăperi pentru băi cu infuzii la cadă și încăperi pentru alte proceduri.

(2) Procedurile prevăzute la alin.(1) pot fi aplicate și într-o sală comună, protejată prin paravane lavabile și dotată cu un vestiar propriu echipat și prevăzut cu toate anexele necesare.

(3) Încăperile prevăzute la alin(1) și la alin.(2) trebuie să corespundă cerințelor și dotărilor prevăzute la art.194 alin.(2) din prezentele norme.

Art.197 - (1) Serviciul procedurilor de electroterapie cuprinde încăperi speciale boxate pentru posturi de regulă individuale cu paturi și aparate electromedicale

(2) Cerințele care trebuie să fie îndeplinite de încăperile prevăzute la alin.(1) sunt cele prevăzute pentru orice încăpere, cu următoarele mențiuni speciale

- a) acordarea unei atenții deosebite măsurilor de protecție împotriva electrocutării - prize speciale șuko și dublă legare la pământ;
- b) amplasare separată a posturilor de tratament dotate cu aparatură medicală care utilizează curenți de înaltă frecvență de cele care utilizează curenți de medie frecvență;
- c) mobilier - paturi, mese pentru aparate, fabricat din materiale electroizolante -lemn;
- d) calorifere protejate prin grătare de lemn;
- e) ventilare mecanică în combinație cu cea naturală.

Art.198 - (1) Serviciul procedurilor pentru terapia căilor respiratorii cuprinde următoarele încăperi:

- a) sală pentru inhaloterapie;
 - b) sală pentru respirație în presiune intermitentă;
 - c) sală de cultură fizică medicală pentru relaxare musculară și psihică, drenaj postural cu vibromasaj toracic, gimnastică corectoare, antrenament la efort dozat, terapie ocupațională.
- (2) Încăperile prevăzute la alin.(1) trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art.195 alin.(2) din prezentele norme.

3. Sectoarele din structura serviciilor de recuperare

Art.199 - (1) Sectorul de terapie ocupațională este compus dintr-un lanț de ateliere diferențiate pe activități și coordonate de instructori specializați - croitorie, broderie, țesătorie, tâmplărie, pirogravură, modelaj, olărit, jocuri mecanice, dactilografie.

(2) Sectorul de psihoterapie cuprinde următoarele componente;

- a) sală pentru psihoterapie de grup, proiectată și amenajată pentru 20 - 25 persoane asigurându - se pentru fiecare post o suprafață de 2,5 - 3 m.p., dotată cu fotolii speciale pentru relaxare, cu draperii de culoare închisă și cu iluminat artificial indirect;
- b) cabinet dotat pentru aplicarea selectivă a psihoterapiei individuale.
- (c) sală pentru educație pentru sănătate, proiectată și amenajată pentru 10 persoane, dotată cu ecran, suport de proiecție și fotolii de relaxare.

(3) Rețeaua de instalații trebuie să fie proiectată și realizată astfel încât să fie grupate sectoarele care utilizează același tip de agent fizic.

(4) Sectoarele care cuprind servicii de proceduri umede trebuie să fie izolate de cele care solicită intens rețeaua electrică.

CAPITOLUL IX

NORME TEHNICE PRIVIND ELIBERAREA AUTORIZAȚIEI DE FUNCȚIONARE DIN PUNCT DE VEDERE MEDICO - BALNEAR ȘI AL VALORIFICĂRII TERAPEUTICE A FACTORILOR SANOGENI NATURALI PENTRU UNITĂȚILE MEDICO - BALNEARE ȘI DE RECUPERARE DIN LOCALITĂȚILE CU STATUT DE STAȚIUNE BALNEARĂ, CLIMATICĂ SAU BALNEOCLIMATICĂ ȘI PENTRU STAȚIUNILE BALNEARE, CLIMATICE ȘI BALNEOCLIMATICE.

Art.200 - (1) Autorizația de funcționare din punct de vedere medico - balnear și al valorificării terapeutice a factorilor sanogeni naturali a unităților medico - balneare și de recuperare, precum și a bazelor de tratament balnear și de recuperare din cadrul societăților comerciale de turism balnear și de recuperare din localitățile cu statut de stațiune balneară, climatică sau balneoclimatică se eliberează de către Ministerul Sănătății pe baza documentației întocmite de către Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie.

(2) În perioada întocmirii documentației în vederea eliberării autorizației de funcționare, unitățile medico - balneare și de recuperare, precum și bazele de tratament balnear și de recuperare din cadrul societăților comerciale de turism balnear și de recuperare din localitățile cu statut de stațiune balneară, climatică și balneoclimatică pot funcționa pe baza unei autorizații provizorii eliberată de Ministerul Sănătății pe baza unei documentații elaborate de Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie.

(3) Modelul autorizațiilor prevăzute la alin.(1) și (2) sunt prevăzute în anexele nr.1 și nr.2 la prezentele norme.

Art.201 - Autorizarea utilizării în consumul alimentar a apelor minerale terapeutice se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, pe baza documentației întocmite de către Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
DIRECȚIA GENERALĂ ASISTENȚĂ MEDICALĂ

Str. Cristian Popisteanu 1-3 • Sector 1 • 70109 București • Telefon 021/ 307.25.66, 021/ 307.25.68 •
Fax 021/307.25.67 și 021/ 315.50.33

AUTORIZAȚIE DE FUNCȚIONARE

Nr...../.....

Unitatea medico - balneară și de recuperare.....
...../Baza de tratament din cadrul
Societății comerciale de turism balnear și de recuperare.....

.....
cu sediul în.....
este autorizată pentru funcționare din punct de vedere medico - balnear
și al valorificării terapeutice a factorilor sanogeni naturali, în conformitate
cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.109/2000 privind stațiunile
balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și
de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea
nr.343/2002 și în condițiile prevăzute în Referatul tehnic nr...../.....
elaborat de Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și
Balneoclimatologie.

Prezenta autorizație este valabilă timp de 5 ani de la data eliberării.

DIRECTOR GENERAL,

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
DIRECȚIA GENERALĂ ASISTENȚĂ MEDICALĂ

Str. Cristian Popisteanu 1-3 • Sector 1 • 70109 București • Telefon 021/ 307.25.66, 021/ 307.25.68 •
Fax 021/307.25.67 și 021/ 315.50.33

**AUTORIZAȚIE PROVIZORIE
DE FUNCȚIONARE**

Nr...../.....

Unitatea medico - balneară și de recuperare.....
...../Baza de tratament din cadrul
Societății comerciale de turism balnear și de recuperare.....
.....
cu sediul în.....
este autorizată pentru funcționare din punct de vedere medico - balnear
și al valorificării terapeutice a factorilor sanogeni naturali, în conformitate
cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.109/2000 privind stațiunile
balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și
de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea
nr.343/2002 și în condițiile prevăzute în Referatul tehnic nr...../.....
elaborat de Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și
Balneoclimatologie.
Prezenta autorizație este valabilă numai pentru perioada întocmirii
documentației necesare pentru eliberarea autorizației finale de
funcționare.

DIRECTOR GENERAL,

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind regimul atestatelor de clasificator și al autorizațiilor de clasificare

Având în vedere prevederile alin. (2) și (3) ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind regimul atestatelor de clasificator și al autorizațiilor de clasificare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin. Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Petre Daea

București, 4 august 2004.

Nr. 548.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind regimul atestatelor de clasificator și al autorizațiilor de clasificare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament cuprinde:

- condițiile de emitere, înregistrare, suspendare și anulare a autorizației de clasificare;
- procedurile privind selectarea, instruirea și examinarea persoanelor în vederea obținerii atestatului de clasificator;
- condițiile de emitere, suspendare și anulare a atestatului de clasificator.

CAPITOLUL II

Clasificarea carcaselor de bovine, porcine și ovine

Art. 2. — (1) Clasificarea carcaselor de bovine, porcine și ovine este operația de identificare și separare a carcaselor provenite de la aceeași specie de animal, luându-se în considerare caracteristicile specifice ale acestora (procentul de țesut muscular în carcasă, gradul de acoperire cu grăsime, conformația carcasei).

(2) Activitatea de clasificare trebuie efectuată în baza Manualului de clasificare a carcaselor.

(3) Etapele care trebuie urmate în cadrul clasificării sunt următoarele:

- cântărire;
- clasificarea carcaselor pe clase de calitate;
- marcarea carcaselor;
- înregistrarea clasificării;
- întocmirea raportului de clasificare.

CAPITOLUL III

Condiții și proceduri privind agențiile de clasificare

Emiterea și înregistrarea autorizației de clasificare

Art. 3. — (1) Activitatea de clasificare se realizează în mod obligatoriu în unitățile de abatorizare, exclusiv de către

persoanele juridice autorizate de Comisia de clasificare a carcaselor, în baza unei autorizații de clasificare, după un model ce va fi elaborat de Comisia de clasificare a carcaselor.

(2) În scopul emiterii autorizației de clasificare, solicitantul va depune la sediul Comisiei de clasificare a carcaselor următoarele:

- o cerere de emitere a autorizației, întocmită în conformitate cu formulare editate de Comisia de clasificare a carcaselor;
- documentele de înregistrare legale la registrul comerțului;
- angajament privind asigurarea neutralității față de sectoarele implicate: crescători de animale, procesatori, comercianți de carne;
- dovada că are angajați clasificatori;
- dovada că deține mijloacele tehnice care să asigure realizarea etapelor de clasificare prevăzute la art. 2, cu excepția cântarului.

(3) Comisia de clasificare a carcaselor analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2) și înaintează Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale lista agenților economici care îndeplinesc aceste condiții. Lista agenților de clasificare propuse pentru autorizare se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, iar în baza ordinului Comisia de clasificare a carcaselor va emite autorizațiile de clasificare.

(4) Autorizațiile de clasificare sunt valabile pe o perioadă de 3 ani, putând fi înnoite de către Comisia de clasificare a carcaselor în baza cererii agenției de clasificare și a verificării îndeplinirii integrale a condițiilor de autorizare.

(5) Comisia de clasificare a carcaselor ține evidența autorizațiilor de clasificare emise și a agenților de clasificare autorizate într-un registru special.

(6) Comisia de clasificare a carcaselor monitorizează și controlează activitatea agenților de clasificare.

Drepturile și obligațiile agenților de clasificare

Art. 4. — (1) Agențiile de clasificare au următoarele drepturi:

a) să facă propuneri către Comisia de clasificare a carcaselor privind îmbunătățirea Manualului de clasificare a carcaselor;

b) să beneficieze din partea Comisiei de clasificare a carcaselor de actualizarea permanentă a Manualului de clasificare a carcaselor și a celorlalte acte normative specifice domeniului de activitate;

c) să semnaleze Comisiei de clasificare a carcaselor orice situație care împiedică desfășurarea corectă a activităților de clasificare;

d) să depună contestații în termen de 15 zile de la data primirii raportului de evaluare.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale agențiile de clasificare au următoarele obligații:

a) să aibă angajați clasificatori atestați;

b) să asigure clasificatorilor participarea în mod regulat la cursuri de perfecționare;

c) să utilizeze echipamente și metode omologate și să asigure operarea corespunzătoare a acestora;

d) să informeze furnizorii de animale, unitatea de abatorizare și Comisia de clasificare a carcaselor asupra rezultatelor clasificării;

e) să permită reprezentanților Comisiei de clasificare a carcaselor, ori de câte ori este cazul, accesul la toate documentele și să ofere toate informațiile pe care aceștia le consideră necesare;

f) să asigure condițiile necesare pentru efectuarea controalelor și verificărilor pe teren;

g) să achite Comisiei de clasificare a carcaselor cota procentuală stabilită prin legislație.

Suspendarea sau retragerea autorizației de clasificare

Art. 5. — Comisia de clasificare a carcaselor poate propune suspendarea sau retragerea autorizației de clasificare când constată încălcarea criteriului de neutralitate ori a obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (2) sau poate propune retragerea autorizației în cazul în care agenția de clasificare o solicită explicit.

CAPITOLUL IV

Condiții și proceduri privind clasificatorii

Emiterea și înregistrarea atestatelor de clasificator

Art. 6. — (1) Comisia de clasificare a carcaselor organizează cursuri pentru clasificatori, persoane fizice, având ca scop instruirea și dobândirea de către aceștia a cunoștințelor teoretice și practice necesare realizării clasificării carcaselor.

(2) Programele de curs au ca bază Manualul de clasificare a carcaselor și cuprind o parte teoretică și una practică.

(3) Programele de curs prevăd noțiuni distincte pentru fiecare specie, porcine, bovine și ovine, iar atestatele emise menționează specializarea clasificatorului în funcție de tematica cursului.

Art. 7. — (1) Calitatea de clasificator se acordă persoanelor cu un nivel corespunzător de cunoștințe teoretice și practice, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) studii medii sau superioare;

b) s-au înscris la Comisia de clasificare a carcaselor, personal sau de către agențiile de clasificare;

c) fac dovada achitării cheltuielilor stabilite de Comisia de clasificare a carcaselor pentru participarea la curs;

d) au urmat un curs de clasificatori organizat de Comisia de clasificare a carcaselor;

e) au promovat un examen de aptitudini profesionale teoretic și practic, organizat de Comisia de clasificare a carcaselor. Examinarea clasificatorilor se face de către comisia de examinare și evaluare organizate de Comisia de clasificare a carcaselor;

f) în cazul celor care se înscriu în vederea obținerii atestatului de clasificator carcase bovine sau ovine, este necesară și o experiență de minimum un an în domeniul producției sau procesării cărnii.

(2) În cazul în care solicitantul prezintă dovezi care să ateste că a urmat un curs de clasificatori și a promovat un examen de aptitudini profesionale pentru calificare în meseria de clasificator, organizat de un institut din țări membre ale Uniunii Europene, Comisia de clasificare a carcaselor poate echivala această pregătire cu cea similară din România.

Art. 8. — Candidații care au promovat examenul de clasificator primesc din partea Comisiei de clasificare a carcaselor un certificat de absolvire, precum și Manualul de clasificare a carcaselor, împreună cu materialele și documentele suplimentare necesare desfășurării activităților de clasificare.

Art. 9. — Listele cu persoanele care îndeplinesc condițiile pentru acordarea atestatului de clasificator, prevăzute la art. 7 alin. (1), se înaintează de către Comisia de clasificare a carcaselor Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale. Lista clasificatorilor și modificările ulterioare ale acesteia se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, iar în baza acestui ordin Comisia de clasificare a carcaselor emite atestatele de clasificator.

Art. 10. — Comisia de clasificare a carcaselor ține evidența atestatelor de clasificator emise și a clasificatorilor atestați într-un registru special al clasificatorilor.

Obligațiile clasificatorilor

Art. 11. — Clasificatorii atestați au următoarele obligații:

a) să participe la fiecare 2 ani la cursurile de pregătire profesională organizate de Comisia de clasificare a carcaselor și să promoveze examenele și testele de evaluare corespunzătoare acestor cursuri;

b) să respecte prevederile Manualului de clasificare a carcaselor și ale actelor normative în vigoare privind efectuarea clasificării;

c) să întocmească rapoarte de clasificare privind carcasele clasificate și să le transmită agenției de clasificare ai căror angajați sunt;

d) să adopte o poziție neutră față de toți beneficiarii;

e) să nu solicite și să nu accepte direct sau indirect avantaje materiale în exercitarea atribuțiilor de clasificator.

Suspendarea și anularea atestatului de clasificator

Art. 12. — (1) În cazul neîndeplinirii obligațiilor ce le revin clasificatorilor prin prevederile prezentului regulament, Comisia de clasificare a carcaselor propune Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale suspendarea atestatului de clasificator.

(2) În cazul celei de-a treia solicitări de suspendare pentru același clasificator, Comisia de clasificare a carcaselor propune Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale anularea atestatului de clasificator, cu imposibilitatea re acordării acestuia pe o perioadă de 3 ani.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN
pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a unor prevederi din Statutul personalului didactic referitoare la calculul salariilor pentru personalul didactic din învățământ

În conformitate cu prevederile art. 147 alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 164/2004, cu modificările ulterioare, și ale art. 9 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003,

având în vedere prevederile art. 34 alin. (2) din Contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură — învățământ 2003/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 410/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a unor prevederi din Statutul personalului didactic referitoare la calculul salariilor pentru personalul didactic din învățământ, prevăzute în anexa și macheta care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data aplicării Legii nr. 164/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, respectiv la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 19 mai 2004, dată cu care își încetează aplicabilitatea Precizările generale pentru aplicarea Statutului personalului didactic în

învățământul superior și în învățământul preuniversitar nr. 19.388 din 14 noiembrie 1997, Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.343 din 11 martie 2002, precum și orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Direcțiile generale din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, instituțiile de învățământ superior de stat, unitățile de învățământ de stat și alte unități subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Alexandru Athanasiu

București, 8 iulie 2004.

Nr. 4.209.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a unor prevederi din Statutul personalului didactic referitoare la calculul salariilor pentru personalul didactic din învățământ

I. Precizări privind modul de aplicare a unor prevederi pentru calculul salariilor personalului didactic din învățământ

Art. 1. — (1) Prevederile prezentelor norme metodologice se aplică personalului didactic prevăzut la art. 1 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare (personalul didactic de predare, de conducere, îndrumare și control, precum și personalul didactic auxiliar).

(2) Din categoria personalului didactic auxiliar fac parte și funcțiile de specialitate din bibliotecile centrale universitare și Biblioteca Centrală Pedagogică, avizate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale ca funcții didactice auxiliare, în conformitate cu prevederile art. 6 și 8 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Salariul personalului didactic este compus din salariul de bază al funcției didactice conform grilei de salarizare, la care se adaugă sporurile și alte drepturi salariale rezultate din lege.

Art. 3. — Metodologia de calcul pentru salarizarea personalului didactic din învățământ, rezultată în baza prevederilor Legii nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2003 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 164/2004, cu modificările ulterioare, este următoarea:

A. Salariul de bază este format din:

- a) salariul funcției didactice conform grilei;
- b) indemnizația de conducere, care se calculează ca procent la salariul funcției didactice conform grilei;

c) salariul de merit/gradația de merit, care se calculează astfel:

— pentru personalul de execuție, ca procent la salariul funcției didactice conform grilei;

— pentru personalul de conducere, îndrumare și control, ca procent la salariul funcției didactice conform grilei, cumulat cu indemnizația de conducere.

B. Baza de calcul pentru sporul de vechime este formată din:

a) salariul de bază calculat conform lit. A;

b) sporul de stabilitate prevăzut la art. 50 alin. (11) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, calculat la salariul de bază.

Sporul de stabilitate prevăzut la art. 50 alin. (11) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, se acordă pentru o vechime neîntreruptă în învățământ de peste 10 ani personalului didactic titular sau suplinitor care își desfășoară activitatea în învățământ. Prin *vechime neîntreruptă în învățământ de peste 10 ani* se înțelege activitatea realizată atât în calitate de personal didactic de predare, cât și de personal didactic auxiliar, de îndrumare și control. Se consideră vechime neîntreruptă și perioadele în care personalul didactic a avut catedră rezervată în învățământ.

Acest spor nu se acordă pentru vechime recunoscută în învățământ personalului didactic care provine din alte sectoare de activitate.

Sporul de stabilitate se acordă personalului didactic de predare, personalului didactic de conducere, îndrumare și control și personalului didactic auxiliar, indiferent de perioada când a fost acumulată vechimea celor 10 ani neîntrerupți de activitate la catedră.

Perioadele în care personalul didactic sau didactic auxiliar s-a aflat în concediu fără plată, conform Legii nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, nu întrerup vechimea pentru acordarea sporului de stabilitate. Se recunoaște ca vechime neîntreruptă în învățământ pentru plata acestui spor și perioada concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani (3 ani).

Personalul didactic pensionat pentru limită de vârstă, care funcționează cu contract individual de muncă în învățământ (cumul pensie cu salariu pe perioadă determinată) și are vechime neîntreruptă în sensul celor prevăzute mai sus, beneficiază de sporul de stabilitate prevăzut de lege.

Sporul prevăzut de art. 50 alin. (11) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, se acordă și profesorilor (ingineri și subingineri) și maiștrilor instructori care au desfășurat activitate în perioada 1984—1990 cu normă întreagă în învățământul preuniversitar, dar cu plata salariului din alte sectoare de activitate, și care au activat după anul 1990 și în prezent la catedră;

c) sporul pentru suprasolicitare neuropsihică prevăzut la art. 50 alin. (13) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, calculat la salariul de bază.

Sporul pentru suprasolicitare neuropsihică prevăzut la art. 50 alin. (13) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, se acordă numai pentru perioada cât personalul didactic a desfășurat activitate didactică cu contract individual de muncă într-o unitate/instituție de învățământ, perioadă ce se va structura pe tranșele de vechime, respectiv treptele/gradele profesionale prevăzute de lege la funcția didactică, respectiv didactică auxiliară, pe care persoana este angajată în momentul calculului.

Sporul pentru suprasolicitare neuropsihică se calculează în procent de $3\% \times n$, „n” reprezentând numărul tranșelor de vechime efectivă în învățământ, respectiv numărul treptelor/gradelor profesionale pentru personalul didactic auxiliar ale funcției ocupate, conform prezentelor norme metodologice.

Acest spor se acordă personalului didactic titular, suplinitor, asociat sau cadrelor didactice pensionate reangajate în învățământ, personalului didactic de conducere, îndrumare și control, personalului didactic cu post rezervat conform legii, precum și personalului didactic auxiliar.

Sporul pentru suprasolicitare neuropsihică nu se acordă pentru perioada recunoscută în învățământ conform art. 139 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare;

d) indemnizația pentru activitatea de diriginte, învățător, institutor și educatoare, prevăzută la art. 51 alin. (4) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, calculată la salariul de bază;

e) indemnizația pentru personalul didactic din învățământul special, prevăzută la art. 49 alin. (3) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, se calculează ca procent la salariul funcției didactice conform grilei.

C. Sporul de vechime în muncă se calculează ca procent la baza de calcul stabilită la lit. B.

Sporul de vechime în muncă se acordă și personalului didactic pensionat pentru limită de vârstă, corespunzător vechimii în muncă dobândite în întreaga activitate, numai dacă acesta este angajat în baza unui nou contract individual de muncă. În cazul în care acesta prestează activitate didactică la plata cu ora, în baza deciziilor încheiate în conformitate cu Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de sporul de vechime în muncă prevăzut la art. 45 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 164/2004, cu modificările ulterioare.

D. Indemnizația pentru desfășurarea activității didactice în mediul rural sau în localități izolate și sporul pentru practică pedagogică se vor calcula ca procent la salariul funcției didactice conform grilei, în conformitate cu art. 49 alin. (2) și cu art. 51 alin. (5) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare.

E. Toate celelalte sporuri care nu fac parte din baza de calcul pentru sporul de vechime, respectiv sporul pentru titlu științific, sporurile pentru condiții deosebite de muncă, sporul pentru ore suplimentare la personalul didactic auxiliar etc., se calculează conform machetei.

Art. 4. — În machetă este redată metodologia de calcul al salariilor personalului didactic din unitățile, instituțiile de învățământ și din alte unități aflate în structura Ministerului Educației și Cercetării.

Art. 5. — În cadrul instituțiilor de învățământ superior modul de calcul al salariilor personalului didactic, prezentat în machetă, se completează cu reglementările legale specifice, în cadrul autonomiei universitare și în limitele legii.

II. Cumulul de funcții și plata cu ora în învățământ

Posturile didactice rămase vacante, rezervate sau temporar vacante, precum și activitățile care nu se pot norma în posturi didactice vor fi suplinite, prin cumul sau prin plata cu ora, de către personalul didactic existent, încadrat cu normă maximă, de către cadrele didactice pensionate, precum și de către specialiști din alte sectoare de activitate, în condițiile Statutului personalului didactic.

Activitățile didactice care nu pot fi normate în posturi didactice se cuantifică în ore fizice și salarizarea acestora se va face prin plata cu ora.

Cadrele didactice care beneficiază de concediu fără plată conform art. 102 alin. (2), de concediile plătite acordate conform art. 103 lit. c) și d), de concediile prevăzute de art. 106 alin. (1) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și de concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani (3 ani) prevăzut de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, nu pot funcționa prin cumul sau plată cu ora.

Personalul didactic de conducere din unitățile de învățământ, degrevat parțial sau total de norma de predare, poate fi salarizat prin plata cu ora, fără diminuarea obligațiilor prevăzute în fișa postului, dar nu mai mult de 4–6 ore săptămânal.

Liderii sindicatelor din învățământ, cu drept de rezervare a catedrei, pot fi remunerați prin plata cu ora pentru efectuarea a maximum 4 ore săptămânal.

Nu se includ în salariul de bază pentru salarizarea la cumul și plata cu ora:

- indemnizația de conducere, îndrumare și control;
- salariul de merit;
- gradația de merit;

— indemnizația de diriginte, învățător, educator și institutor.

II.1. Cumulul de funcții

Art. 1. — Cumulul de funcții pentru activitatea didactică se poate efectua de personalul didactic și de specialiștii din alte domenii de activitate pe posturi didactice vacante, temporar vacante sau rezervate în aceeași unitate de învățământ ori în unități de învățământ diferite, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) și ale art. 65 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de cel mult 10 luni din anul de învățământ.

Art. 2. — (1) Personalul didactic și personalul didactic asociat, inclusiv cadrele didactice pensionate pentru limită de vârstă, care funcționează prin cumul pe posturi didactice, sunt plătite cu salariul stabilit conform art. 49 alin. (1) lit. a), b), c), e) și g) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, și cu sporurile și indemnizațiile prevăzute la art. 49 alin. (2) și (3) și la art. 50 alin. (10) și (13), în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (8) din aceeași lege. Personalul didactic beneficiază și de sporul prevăzut la art. 50 alin. (11) din legea menționată.

(2) Personalul didactic din învățământul superior poate fi salarizat prin cumul, potrivit art. 93 alin. (1) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare.

II.2. Plata cu ora

Art. 1. — Orele rămase libere din posturile didactice vacante, rezervate sau temporar vacante pot fi acoperite prin plata cu ora, putându-se efectua numai pentru activitățile suplimentare funcției de bază a personalului angajat.

Art. 2. — De asemenea, potrivit art. 51 alin. (12) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, în învățământ plata cu ora se poate aplica și pentru unele discipline sau activități care nu se pot constitui în posturi didactice complete.

Art. 3. — Pot fi salarizate prin plata cu ora următoarele activități: repartizarea absolvenților de gimnaziu în licee și școli de arte și meserii; teste naționale și alte examinări sau testări stabilite de Ministerul Educației și Cercetării; examenele de absolvire a școlilor de arte și meserii, profesionale, postliceale și a învățământului cu frecvență redusă sau a învățământului deschis la distanță; probele de specialitate sau de aptitudini la admiterea în liceele din filiera vocațională, clasele bilingve și cu predare în limbile minorităților care susțin examenele pentru obținerea certificatului/atestatului de competență profesională; examenele de bacalaureat; activitatea de traducere a subiectelor la examen; examenele pentru ocuparea posturilor didactice din învățământul preuniversitar; activitatea didactică de pregătire a elevilor din loturile naționale care participă la concursurile școlare și la olimpiadele elevilor, activitățile didactice de pregătire

suplimentară a elevilor cu ritm lent de învățare și activitățile de perfecționare și de acordare a gradelor didactice personalului didactic (cursuri, aplicații, inspecții, colocvii, examene); admiterea în învățământul preuniversitar și universitar; activitatea de cercetare științifică pe bază de contracte din învățământul superior; activitatea referenților (cadre didactice examinatoare) la susținerea examenului de doctorat și alte activități didactice din învățământul preuniversitar și universitar, stabilite conform legii.

Art. 4. — Activitățile salarizate prin plata cu ora pot fi prestate, în condițiile legii, de către personalul didactic, specialiști din alte domenii de activitate și de cadre didactice pensionate pentru limită de vârstă în condițiile legii.

Art. 5. — Salarizarea prin plata cu ora a activităților didactice se face pe baza unui tarif orar stabilit în conformitate cu norma didactică diferențiată pe funcții, avizat de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 6. — În învățământul preuniversitar plata personalului didactic care prestează activități didactice cu ora se face cu următoarele tarife orare de bază, stabilite conform art. 43, art. 49 alin. (1) lit. a), b), c), e) și g) și art. 51 alin. (8) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, la care se adaugă sporurile și indemnizațiile prevăzute la art. 8 de mai jos:

- 1/72 pentru norma didactică de 18 ore pe săptămână;
- 1/64 pentru norma didactică de 16 ore pe săptămână în învățământul special;
- 1/80 pentru norma didactică de 20 de ore pe săptămână în învățământul special;
- 1/96 pentru norma didactică de 24 de ore pe săptămână;
- 1/80 pentru învățători.

Personalul didactic de predare și de instruire practică, cu o vechime efectivă în învățământ de peste 25 de ani, cu gradul didactic 1 și care beneficiază de reducerea normei didactice cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului, poate fi salarizat prin plata cu ora pentru activitățile ce depășesc norma maximă de 14 ore, respectiv de 18 ore pentru învățământul special, de 16 ore, respectiv de 22 de ore în învățământul preuniversitar.

Art. 7. — În învățământul superior salarizarea prin plata cu ora a activităților didactice se face conform art. 93 alin. (1) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unui tarif orar stabilit în conformitate cu prevederile art. 81 alin. (1)–(5) din aceeași lege. Tarifele se aplică pentru numărul de ore convenționale echivalente orelor fizice îndeplinite. Aceste tarife se calculează astfel:

- a) 1/28 pentru ora echivalentă din postul de profesor universitar;
- b) 1/36 pentru ora echivalentă din postul de conferențiar universitar;

c) 1/44 pentru ora echivalentă din posturile de lector universitar (șef de lucrări) și asistent universitar.

Orele de curs efectuate prin plata cu ora de persoana care îndeplinește condițiile de ocupare a postului (doctorat și vechime pentru posturile de profesor universitar și conferențiar universitar, respectiv doctorand și vechime pentru postul de lector/șef de lucrări sau asistent universitar cu activitate de curs în normă) se plătesc la salariul funcției didactice îndeplinite prin plata cu ora, corespunzător vechimii recunoscute în învățământ persoanei respective.

În cazul îndeplinirii condiției minime pentru activitatea de curs (doctorand, vechime de șef de lucrări), plata cu ora se face la salariul convenit funcției de lector/șef de lucrări.

Conferențiarilor, șefii de lucrări (lectorii) și asistenții universitari care suplinesc ore de seminar, de laborator sau altele similare din posturi didactice superioare vor fi retribuiți prin plata cu ora cu salariile corespunzătoare funcțiilor didactice pentru care îndeplinesc condițiile de studii (doctorat) și vechime.

Profesorii, conferențiarilor și șefii de lucrări (lectorii) care suplinesc ore din posturi didactice inferioare vor fi retribuiți prin plata cu ora cu salariile și tarifele corespunzătoare postului didactic suplinit, la vechimea recunoscută în învățământ.

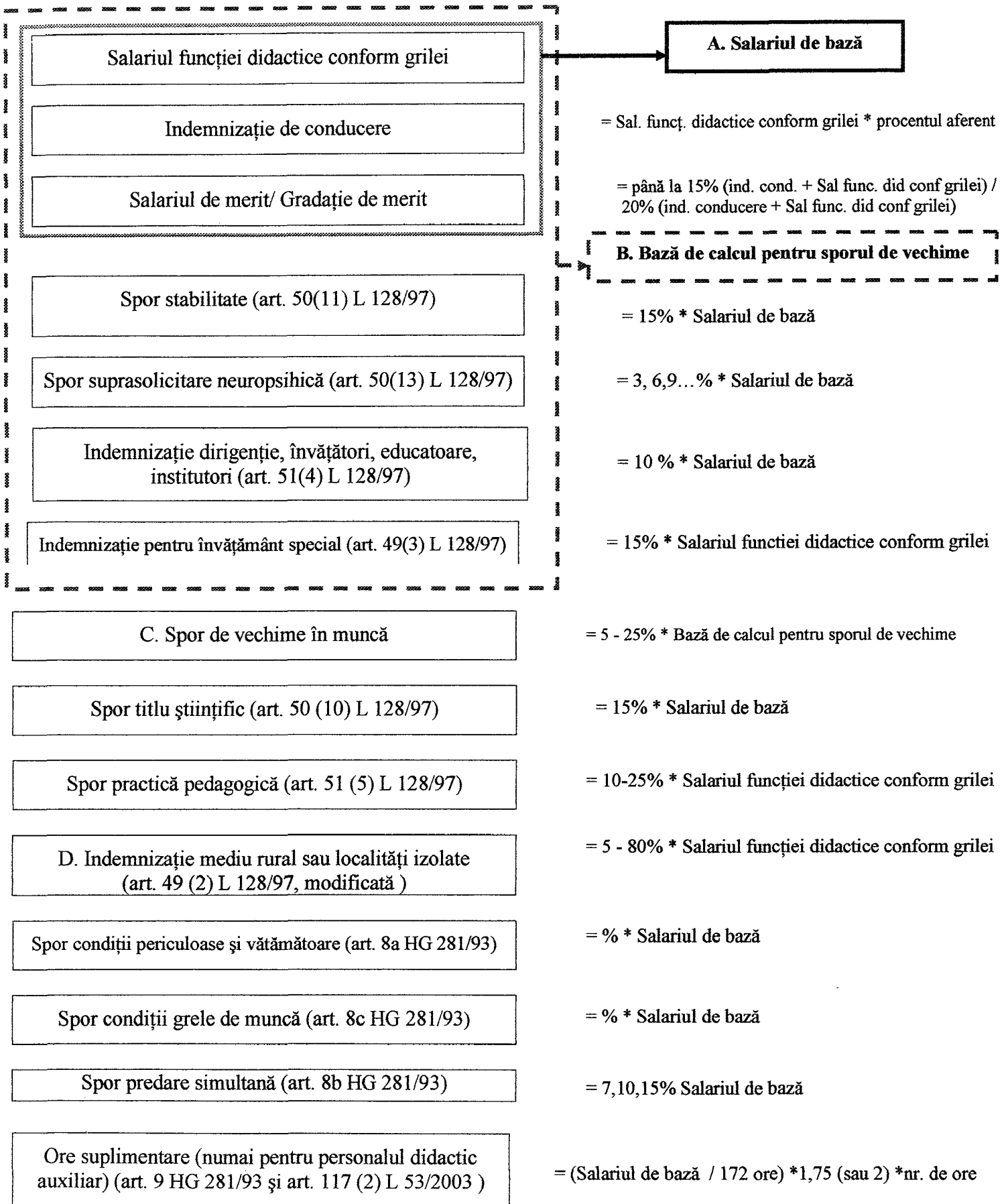
Art. 8. — Personalul didactic, didactic asociat, specialiștii din alte sectoare de activitate care funcționează prin plata cu ora în învățământ sunt plătiți cu salariul conform art. 49 alin. (1) lit. a), b), c), e), g), la care se adaugă sporurile și indemnizațiile prevăzute la art. 49 alin. (2) și (3), art. 50 alin. (10) și (13) din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare. Personalul didactic beneficiază și de sporul prevăzut la art. 50 alin. (11) din legea respectivă.

Art. 9. — Persoanele care vor desfășura activități didactice prin plata cu ora vor fi numite de conducătorul unității/instituției de învățământ, în conformitate cu art. 16 și 65 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — a) Pentru activitățile didactice specifice prevăzute la art. 3 și pentru alte activități didactice din învățământul preuniversitar, care nu pot fi normate în posturi vacante și care se salarizează prin plata cu ora, modalitatea de cuantificare în ore se va stabili prin ordin al ministrului, emis înaintea desfășurării acestora.

b) Pentru activitățile didactice specifice prevăzute la art. 3 și pentru alte activități didactice din învățământul universitar, care nu pot fi normate în posturi vacante și care se salarizează prin plata cu ora, modalitatea de cuantificare în ore se va stabili prin hotărâre a Senatului universitar.

Machetă de calcul al salariului personalului didactic*)

*) Macheta este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN
cu privire la structura anului școlar 2004—2005

În temeiul Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 410/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anul școlar 2004—2005 va avea 36 de săptămâni de școală, însumând 178 de zile lucrătoare.

(2) Pentru învățământul postliceal sanitar, specializarea asistent medical generalist, și pentru învățământul postliceal, specializarea tehnician ortoprotezist, durata anului școlar este de 42 de săptămâni.

Art. 2. — Anul școlar 2004—2005 se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Semestrul I

Cursuri — luni, 13 septembrie 2004 — vineri, 17 decembrie 2004.

În perioada 1—7 noiembrie 2004 clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanță — sâmbătă, 18 decembrie 2004 — duminică, 2 ianuarie 2005.

Semestrul al II-lea

Cursuri — luni, 3 ianuarie 2005 — vineri, 18 martie 2005

Vacanță — sâmbătă, 19 martie 2005 — duminică, 3 aprilie 2005

Cursuri — luni, 4 aprilie 2005 — vineri, 17 iunie 2005

Vacanța de vară — sâmbătă, 18 iunie 2005 — duminică, 11 septembrie 2005.

Art. 3. — Ziua de 2 mai 2005 este zi de vacanță.

Art. 4. — (1) În situații deosebite, bine fundamentate, în funcție de condițiile climaterice locale speciale și de specificul școlii, inspectoratele școlare pot aproba școlilor, la cererea acestora, modificări ale structurii anului școlar, stabilite prin prezentul ordin.

(2) Aprobarea modificării structurii anului școlar, menționată la alin. (1), se acordă în condițiile asigurării numărului de 36 de săptămâni (178 de zile de școală), precum și a posibilității ca toți elevii să participe, fără restricții, la examenele de bacalaureat și de absolvire.

Art. 5. — Calendarul examenului național de bacalaureat, al examenelor de absolvire pentru învățământul profesional și postliceal, precum și calendarul admiterii în clasa a IX-a, se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 6. — Secretarul de stat pentru învățământ preuniversitar, Direcția generală pentru învățământ preuniversitar, Direcția generală pentru învățământul în limbile minorităților naționale și accesul la educație, Direcția generală evaluare, prognoze, strategii și programe pentru învățământ preuniversitar, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, conducerile unităților de învățământ vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației și cercetării,
Alexandru Athanasiu

București, 29 iulie 2004.
Nr. 4.393.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE*)**privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
FĂGETEANA FĂGET**

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit FAGETEANA FAGET, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0492 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit FAGETEANA FAGET, cu sediul în Faget, Str. 1 Decembrie 1918, Nr. 14, județul Timis, număr de ordine în Registrul comerțului J35/3777/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Banatul Lugoj, Fageteana Faget, Bega Balint, Recasana Recas, Buziesana Buzias, Timisul Gavojdia, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit FAGETEANA FAGET a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Banatul Lugoj, Fageteana Faget, Bega Balint, Recasana Recas, Buziesana Buzias, Timisul Gavojdia.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit FAGETEANA FAGET este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Banatul Lugoj. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 26 mai 2004.
Nr. 373.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
SUMIGUL GATAIA

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit SUMIGUL GATAIA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0493 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit SUMIGUL GATAIA, cu sediul în Gataia, Str. Carpati, Nr. 112/C, Sc. P4, Ap. 1, județul Timis, număr de ordine în Registrul comerțului J35/3764/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Denteana Denta, Sumigul Gataia, Poienita Jamu Mare, Jebeleana Jebel, Cetate Ciacova, Unirea Peciu Nou, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit SUMIGUL GATAIA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Denteana Denta, Sumigul Gataia, Poienita Jamu Mare, Jebeleana Jebel, Cetate Ciacova, Unirea Peciu Nou.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit SUMIGUL GATAIA este absorbită, întregul său patrimoniu transmițându-se către Cooperativa de credit Denteana Denta. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 26 mai 2004.
Nr. 374.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)**privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
TIMIȘUL GAVOJDIA**

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit TIMISUL GAVOJDIA, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0494 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit TIMISUL GAVOJDIA, cu sediul în Gavojdia, Nr. 297, județul Timis, număr de ordine în Registrul comerțului J35/3771/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Banatul Lugoj, Fageteana Faget, Bega Balint, Recasana Recas, Buziesana Buzias, Timisul Gavojdia, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit TIMISUL GAVOJDIA a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Banatul Lugoj, Fageteana Faget, Bega Balint, Recasana Recas, Buziesana Buzias, Timisul Gavojdia.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit TIMISUL GAVOJDIA este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Banatul Lugoj. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 26 mai 2004.

Nr. 375.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E*)
privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit
POIENIȚA JAMU MARE

Având în vedere cererea formulată de CREDITCOOP Casa Centrală de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de credit POIENITA JAMU MARE, în baza art.7 alin.3 din Normele Băncii Naționale a României nr.6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit,

În temeiul prevederilor art. 89 lit.a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr.200/2002,

Banca Națională a României h o t Ă r Ă ș t e:

Art.1 Se retrage Autorizația de funcționare seria B Nr. 0495 din data de 23.09.2002 a Cooperativei de credit POIENITA JAMU MARE, cu sediul în Jamu Mare, Nr. 5, județul Timis, număr de ordine în Registrul comerțului J35/3763/1993, urmare aprobării Băncii Naționale a României privind cererea de fuziune a cooperativelor de credit Denteana Denta, Sumigul Gataia, Poienita Jamu Mare, Jebeleana Jebel, Cetate Ciacova, Unirea Peciu Nou, pentru următoarele motive:

Cu scrisoarea nr. 4896 din 24.12.2003, CREDITCOOP Casa Centrală, în numele Cooperativei de credit POIENITA JAMU MARE a formulat cererea de retragere a autorizației de funcționare a acestei cooperative. În ședința din 19.02.2004 Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României a aprobat cererea de fuziune prin absorbție a cooperativelor de credit Denteana Denta, Sumigul Gataia, Poienita Jamu Mare, Jebeleana Jebel, Cetate Ciacova, Unirea Peciu Nou.

Urmare fuziunii, Cooperativa de credit POIENITA JAMU MARE este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se către Cooperativa de credit Denteana Denta. Prin urmare, aceasta urmează a-și înceta activitatea.

Art.2 Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 26 mai 2004.
Nr. 376.

*) Hotărârea este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”